

СВОБОДА

LIBERTY

Часопис для руского народа в Америці і орган „Руского Народного Союзу“.

Рік XVI. Нью Йорк, Четвер, 27-го Лютого 1908. Число 9.

Vol. XVI. New York, N. Y. Thursday, February 27, 1908. No. 9.

Від Головного Уряду Р. Н. Союзу в Америці.

Розмет за місяць Січень 1908.

В. 16 Гвіздек Петро, ум. Дец. 8 07,	1000 00
В. 76 Добощ Ілько, ум. Дец. 14 07,	1000 00
В. 61 Бірко Іван, ум. Дец. 18 07,	1000 00
В. 11 Пашкевич Лука, ум. Дец. 22 07,	1000 00
В. 7 Нога Петро, ум. Дец. 8 07,	1000 00
В. 7 Гуреш Петро, ум. Дец. 19 07,	1000 00
В. 146 Турковский Михайл, ум. Дец. 24 07,	1000 00
В. 114 Гузей Іван, ум. Ян. 3 08,	1000 00
В. 86 Худик Анна, ж. Івана, ум. Ян. 1 08,	400 00
В. 72 Машлак Павло, з. на утрату вору ока	200 00

Разом 8.600 00

Платня гол. урядників за Січень 165 00
Адміністрація Союзу за Січень 81 41

Весь розхід виводить 8 846 41

Розмет платить 8401 членів на ціле посмертне (кождий по 1 01 дол.) і 768 членів на пів посмертного (кождий по 51 цнт.). Крім того кождий член платить за орган „Союзу“ по 10 цнт., на Фонд Резерв. по 2 центи, на Фонд Народний по 1 центі, на Ф. Відних по 1 цнт.

Член на ціле посмертне платить 1 15 дол., а на половину посмертного 65 цнт.

К. Киріа, председатель. С. Ядловский, секретар.
А. Шаршонь, касиер.

Під ласнаву розвагу всім руским парохіям

Дорогі братя!

За 25 літ перебування в Америці побудували Русини 107 церков для свого душевного ужитку і хвали Божої. Хто однак з Вас пригадає собі, що творилося по наших церквах бодай за останніх 10 літ, той певно аж страше ся перед такою огидною роботою, если він чесний християнин. Не будемо вичисляти всіх тих випадків, бо они всім Вам знані. Було багато провин з сторони священників але й не бракувало гріхів зі сторони свідків людей. Прото всі, так священники як і люди, думали, що колиб була якась голова над тими церквами, як се є в старім краю, еслиб був який провід, то певно того всего не було. Писали то по газетах, виявляли свої скарги, жалі, робили мітинги, висилали розмаїті письма до Риму, щоб назначили єпископа для рускої церкви, а робили се не рік, не два, але від самого початку церковної організації. В кінці назначили єпископа. І щож тепер видимо? Видимо таке, що встидно перед світом признатись, що ти Русин. З всього, що газети пишуть, можна доміркуватись, що Русини то самий збаламучений нарід, котрий не знає чого хоче.

На мітингу духовнім в Нью Йорку м. р. були делегати всіх наших руских парохій. Приняти Преосв. С. С. Ортинського яко голову рускої церкви в Америці і на него переписати церковні маетки. Чи виконали свою власну ухвалу?

Отже ми нивше підписані куратори рускої церкви св. Йоана Крестителя в Пітсбургу подаємо до відомости всім Американським Русинам слідує:

Наша парохія посідає 100х72 стіп великий грунт на рові 2 улиць, що після real estate агентів представляє вартість \$25.000. На тій території стоїть мурована церква вартості з внутрішнім урядженням \$37.000, другий парохіальний будинок, в котрім містяться помешкане для священника, помешкане для дяка, галя на мітинги, вечерки, балі, школу в бейзаменті, купальні для парохіян, побудований коштом \$25.000, а крім того маємо цвинтар вартості \$8.000. Цілий наш маєток виносить найменше \$95.000.

І то все передали ми ще в Новембрі м. р. під законну опіку нашого єпископа С. С. Ортинського (ігумена) маючи правне заповнене, що так передавши наш маєток єпископ не може ані спродати ані замінити ані відступити кому іншому ані затагнути довгу без дозволу парохіян, а є лиш

опікуном, головою над тим всім. Так переданий маєток наш може перейти на его наслідника і то лиш такого, котрий буде Русин і священником висвященним після руского обряду.

Не піддавалисьмо ся латинським єпископам і ніколи не піддамо ся, але прийнялисьмо руского Владика яко голову над собою, бо се наш обовязок як чесних християн і добрих Русинів.

Накликуємо дорогі братя, оден другого поширати се бе взаємно, читаємо по газетах тримати ся гасла: свій до свого! а колиж прийшов руский єпископ, чиж маємо покинути то гасло, пакт ся під латинських, московських єпископів і тим самим себе бити по лицю? Коли ми Пітсбурські Русини, не бояли ся передати рускому, нашому Владіці в опіку правну маєток вартості около \$100.000, то дуємо дорогі братя, що не повинні боати ся і проч.

трих маетки парохіальні виносить декого 10.000, декого знов 15.000 а инших хотьби і 50.000.

Дано в Пітсбургу, Па. дня 16. Фебруара 1908 року. Куратори церкви св. Йоана Крестителя

Іван Пастарчик, Теодор Гут Кульчицкий, Михайл Дмитрів, Петро Лепак, Петро Дашинич Кульчицкий, Іван Баган, Николай Баган, Николай Войтович, Гаврил Федорчак, Іван Запоточний, Василь Прокопик, Андрей Стигевич, Теодор Вовчко, Кульчицкий, Лешко Ватазь.

Новинки.

КАЛЕНДАР.

Лютий.

27	Ч.	Кирила, Авксент.
28	П.	Онисима, Евсея
29	С.	Памфила, Порфирія
1	Н.	Нед. Мясоп. Теодора
2	П.	Льва п., Віктора
3	В.	Архиппа, Макс.
4	С.	Льва еп. кат., Агатона

— Анатоль Вахнянин, д. к. радник шкільний, вилучений професор рускої гімназії у Львові, дійсний і почетний член руських галицьких товариств, директор висшого музичного інститута, бувший посол до союму і державної ради, помер у Львові дня 11. лютого с. р. Зі смерті пок. стравила Русь одного з найспосібніших і найдіяльніших ветеранів національного відродження перших 60-тих років

мин. столітя. Він родив ся 19-го вер. 1841 р. та по укінченню студій богословських записав ся на виділ філософичний у Відні, де заложив в році 1867 тов. „Січ“, що стало огнищем руського життя у Відні. В другій половині 1867 року почав видавати у Львові літературно-наукове письмо „Правда“. Коли 1868 р. заложено т-во „Просвіта“ став Н. Вахнянин першим его головою. Від 1870—87 був він членом комісії, що уклала книжки для ужитку гімназій і народних шкіл. В р. 1870 заложив Н. Вахнянин у Львові спів. тов. „Горбан“ та займав ся композицією. Крім більших і меньших композицій написав оперу „Купало“, та музику до сценічних творів: „Бондарівна“, „Назар Стодоля“ і др.

З щирим жалем кличемо над звязкою могилою: „Земля Тобі пером!“

— Тутешний директор гамбурської пароходної лінії заявив колісько, що від дня 1-го січня с. р. прибрало до Амер. третою клясою 20.160 емігрантів, або всего лиш 46 процент з числа в тім самім протязі часу в минулім році. За те від дня 1-го січня до 15. лютого с. р. покинуло Америку 95.288 емігрантів, коли в порівнянню з тою самою періодом часу в минулім році вийшло лиш 28.052 людей. Щоб ті числа яснійше зрозуміти, то коротко скажемо, що на одного емігранта який приїждить до Америки припадає 13 які є покидають. Нема що казати, дійсно „золотий край“.

— До манітобської колегії (Manitoba College) у Вінніпегу вступили на зимовий курс іматрикуляційний слідує Русини: В. Васишин, Петро Войченко, Іван Генік, Теодор Пацернюк, Василь Мороз, Григорій Новак, Волод. Вергун, Василь Куриец, Мик. Малик. Колегія ся дає загальне образование і ділить ся на два головні відділи світський і теологічний. Курс іматрикуляційний триває 2 роки почім ученики можуть вступати на курс університетський вибираючи медицину, право, інженерію або науки природничі віддільно.

(Кан. Фар.)

— До сих пор в Нью Йорку жив, ходив, візував пашпорти, агітував за православем поміж нашим народом і продавав в православ. церкві свічки конзуль рос. правительства Ладжинський. Для правдивої зашвиди інтересів російських підданих він не зробив зовсім нічого. Ні сама Росія, ні єї емігранти не мали з него найменшої користі, а всяка підмога, защита і охорона їх не була ні раз ділом конзуля, — але сих зненавиджених так ним робітничких товариств „Славянський Клуб“ устроїв при нагоді теперішнього его відходу в стан супочинку офіційну хапатню, і хоч теперішній конзуль завтра переміняє ся на звичайного собі світського не стратить на сім зовсім нічого ні Росія ні „Слав. Клуб“. Як перед гм так і дальше буде тут і там та сама заскоружість, дряк-лість і мертвий формалізм.

— „Конференція безробітних“ скликана за починком соціалістичної партії на день 18-го лютого с. р. в Нью Йорку порішила на дни 7-го марця по полудни уладити величезну демонстрацію в Нью Йорку. Усі безробітні міста збирають ся того дня на City Hall Place, та в той спосіб хочуть показати міським властям сі безчисленні маси безробітних в найбільшій місті Злучених Держав та передати свої жагання. В демонстрації мають взяти уділ також всі соц. організації з Бруклина.

— 20-го с. м. закінчив ся процес проти генерала Штесля, якого воєнний суд за се, що він здав кріпость Порт Артур Японцям засудив на кару смерті. Під час процесу повиходили на яв такі „сделки“, що в їх світлі „найбільший російський герой“ представляє ся як найбільший боягуз, і цілковитий нездар. Крім сего дізнав ся світ про сотки дійсних героїв з простого люду які з погордою смерті умирали — однак без найменшого хісна завдяки нездарности високопоставлених „героїв“.

— Нова війна російсько-турецька? Російська часопись: „Новое Время“ принесла сенсаційну вістку, яка заповідає ні менше ні більше як нову російсько-турецьку війну. Ось з Тифлісу доносять, що положене стає на пограниччю грізне. Турція узброюєть ся з незвичайною горячкою. Самі Турки не перестать сьому. У військових кругах на Кавказі говорять, що війна є неминуна. В Тифлісі говорять, що до конфлікту між військами російськими й турецькими на Кавказі може прийти кождої хвили.

Російське правительство наляло вже парохід австрійсько-го Ллойда, щоб експедивати оружжя до Анатолії. Кавказкий губернатор, кн. Воронцов подав ся до димісії, бо на случай війни не почувает себе доволі сильним і спосібним, щоб вести агенди губернатора.

Рівнож рапорти зі сторони турецької доносять, що Туреччина в Малій Азії покликала усі свої резерви під оружжя, та поспішно висилає війська на рос. границю. Ся нова війна зістала спричинена нечаяним нападом військ турецьких на перську границу проти чого запротестувала Росія. Туреччина не послухала протесту, але з поспіхом почала висилати на рос. границу свої війська, на що Росія відповіла таким самим кроком. Після усіх даних війна висить на волоску.

Зваживши дальше, що ся війна введе на днівний порядок знова справу півострову балканського, на якім мають поважні інтереси Австрія, Італія, Німеччина і Англія, то есентуально рос.-тур. війна може дуже легко потягнути за собою загально-європейську війну. **Н 33**

— Пожар корабля. Англійський пароплав „Stoutberth“, що плив з Антверпії до Америки, запалив ся на повнім морю. 35 людей з залоги уратував переїзджуючий корабель „Cymric“, а

15 людей, котрі від горючого корабля відплили на ратунковім човні, утонуло.

ОГОЛОШЕННЯ

Позаяк Виділ Гімнастичного Тов. Гайдамаки постарав ся о уніформи для членів, для того просить ся всіх членів Тов. Гайдамаків, щоб з'явили ся на мітингу дня 29-го лютого с. р. під ч. 205 Е. 4-та улица.

Комітет.

ТОВАРИСТВО ПРОСВІТА В НЬЮ ЙОРКУ.

Для 9-ого Фебруара заснували Ньюйорські Русини Нове Товариство під назвою „Товариство Просвіта“.

Цілю товариства єсть гуртувати Ньюйорських Русинів до просвіти і до своєї народности, спомогати своїх членів морально і матеріально в часі слабости.

Мітинг перший відбуде ся в середу 3-го Марта, для того кличемо до Русинів Ньюйорських, котрі єще не належать до жадного товариства — приходіть на наш мітинг під ч. 188 2 Стріт і вступайте до нашого молодого товариства. Місячна вkladка 40 цнт.

Комітет Товариства:

Константин Толопка, пр.
Прокон Дікий, касиер,
Миколай Антошків, секр.

— Отсим подаю до відомости всім інтересованим, що моя теперішня адреса єсть:

Andrew Gela,

P. O. Box 76, Jersey City, N. J.

ПОШУКУЄ ПОСАДИ

Яко учитель з добрим тенорним голосом і перворядними свідцтвами. Знає вести школу і нотний спів. Довший час в Америці. Близших відомостей уділить редакція.

—

„Swoboda“

184 Hudson Str.

New York N. Y.

За дармо!

Не присилайте гроший. Ваш кредит є важний.

Тисячі миль віддалені, а можете без найменшої трудности лічити ся так як бисьте були лично тут. Та чудотворна медицина „SALFERRO“ висилає ся на пробу кождому, хто єї потребує. Чоловік підупавший на здоров'ю, адегустований до всего, перепрацьований, чоловік, котрий терпить з почини утрату мужества, нічні полюції, хороби, котрі повистались з розкошай молодечих; бої крижів, жолудка, утрата памяти, ревматизм, нирки і т. п. Так за дармо дістанете, як повітре, котрим віддихаете. Наші ліки суть спеціальні для ослаблених мужичин і жєнщин. На всі тілесні недуги, розстроєння нервів, брава енергії, неповнієть себе, неохота до товариств, встидливість. — Від них амикієте і станете ся здоровим, будете товаришескі, приятельські, певні себе, скріплені на умі і тілі. Менше о те, що Ви уже раз пробували, спробуйте ще раз, єсть то за дармо. Ми хочемо Вам помочи, як добрий Самаритянин, як приятель. Єсть то найлучше средство ліччя, але Ви мусяте написати по нег в тій хвилі, тепер, коли єсть безплатне. Навіть також газету, в котрій Ви то оголошенє вичитали, а дістаете одну книжку безплатно.

Писати зарав до

THE SAMARITAN SUPPLY

CO. Dept. S.

476 Michigan Ave., Detroit, Mich.

ВУСИ.

[Гумореска.]

(Конец.)

— Наші іменні сніжки, — знів почав Пащи-Муха (а він вже такий був, що хоч кому носа втре), — доставлені уже вашому превосходительству: слід батенько ми ніяк не могли предполагати, чтобы вам предстояла надобность в наших фамилиях, а полагаю ¹⁾, что ваше превосходительство интересовалось боліе на щот наших почерков і словоченія, а потому каждый із среди нас, по мірі сил своїх, постарався выразить свої чувства і мысли, ніяк не предполагая, чтобы ваше превосходительство...

— Ну, довольно, довольно! (допик — такий його Пащи Муха!) — вы, — каже, — як мятник в часах: Торкни вас раз, то вы десять раз завильаете. Тепер, господа, — каже, — полертаючись на всі стороны, — извольте отправлять ся; на первый раз я вас прощаю, но в другой — будьте ссторожні: Я не люблю шутать! А ви, милостивый государ, — каже, глянувши на мене, — чтоби сію минуту обрились! понимаете?

— Як не понять! — кажу, — у мене є дурень, що сливи стереже, тай і той вас пойме.

На се хотів був він обізватись, та попірхнувшись скоріш в кабинет, і зачинивсь: обридло вже й їм гримать, праскати і підсакувати. Стали й ми виходить, похваляем ту гаспидську закуску, а секретар наш, Хома Петрович, де не взяв ся, до мене й собі:

— Як можна, — каже, — в гражданській вуси носить!

— Та хоч ви мовчіть, кажу; — чорт батька зна, з чого таку куру підняли! Не то вуси — і борода ділу не поміша!

— А в визитній книжці і на обявительному листу, — каже — що ви написали?

— Поцілуйте мене сьогодні, а — кажу, а я вас завтра.

Не став з ним і розговорювати, і без його гірко на душі, так досада й рясбира, так і поверта назад, щоб хоч вилаять і родового сина. Скільки на світі живу, а ніхто на мене не кричав, ні в дим не лаявся, — тільки деколи з жінкою; о тут і не встерігсь, відкіля та й сварка вирвалася, бодай йому до смерті так підсакувати та праскати!

Прийшов на квартиру, зараз достав з шматунки бритву, намилився, черк, в друге... так мої вуси, неначе скошена трава, і впали на рушник. Як глянув же я на себе в дзеркало так батенька!.. аж сам себе не пізнав, чорт батька зна, на кого похожий: і рот кривий і щоки позападали, і ніс похнютився: зовсім не я, а Німець Адам Іванович Фрік, що в Кременчуку пильнику розбирає!.. Щоб мені до завтраго не дожити, коли брешу! В перший раз, як живу на світі, довелось мені вголити вуса, лучче було і не дожити до сього лиха! Як би знав, що зроблюсь таким паскудним, то Бог мене побий, колиб збрив хоч би не то що під суд, — хоч би жили тягли! І кому що з того прабуло, що я без вусів? Кому вони мішались: чи їсти, чи пити, чи, як, кажуть, вірсюні правхою служити?.. Як я теперички до жінки вежду ся? Як я гляну в вічі Марії Уласовні?... Згадав, а й літа мої молоді: не одна, було, глянувши на мої вуси, вбирала губки на оборочку, не одна і цілувала і милувала їх!.. Отак журю ся, а слюзи кап-кап!.. Здається, і за старшим сином так не вбивавсь, як помер! Мій Боже милий! подумав, ударивши себе в груди; за що ти мене так люто покарав?..

Нічого було робить більш у Полтаві, бо в довжність велено вступати ²⁾ тільки через тиждень, от я й поїхав до дому. То було як ідеши, то знай гукаєш за кучера: Торкай, хлопче, торкай, — а теперички сажу собі, схиливши голову, неначе мене на шибеницю везуть, пари з рота не пущу; хіба як швидко побіжить, то озвеш ся: Не жени, коней потопиш! — Так вже каровлю, щоб мені у ночі прийти, бо жілка тоді була не порожня, те думаю, собі, як гляне разом на мене, та злякється, то ще (нехай він скавить за) приведе Адама Івановича Фріка. Підїзжю до свого двору, — уже зовсім смерклось, і в будинку не світяться ся; вилашу з брички, а тут як загавкають на мене собаки! — Тю дурні! — кажу, — хазяїна не пінали! — Хотів був поглядити, так бісові собаки гинули на мене, та в рости. Увійшов гненько в сіни... так якось чудно, матері його біс, будьто й не я, — здається, як й хата не моя, а й же Богу правда!.. Отож, кажу, як загавкавши собаки, жінка й прокинулася; — чує — хтось увійшов.

— Хто там! — пита.

— Се я, — кажу.

— На когоч там собаки гавкали?

— Не знаю.

— Та йдиж, — крадеш ся!

А в мене такий звичай був, що, було, як приїду до дому то зараз, хоч і в ночі, всіх розбурхаю: з дітьми граюсь, з жінкою цілюсь, бабусю Оришку по за дітьми прегладує, зачіпаю, а теперички як тять, мов той злодій крадує, — не знаю, на яку й ступити. Підійшов до кроваті, а жінка протягує до мене руки цілувати ся. Поцілувались, а вона:

— Хто се? — та мене рукою по губах... Як наробить речету: Ой листечко! Злодій!.. Оришко вогню, асгваю!

Я її уговорюю. — так куди! не слуха: і руками й ногами від мене.

— Не відступай! — кричить, — не відступай!

Всіх дітей переполомила, та йже Оришка прибігла з сьвічкою. Витріщились на мене, дивлять ся адається й я, так не аж: нема вусів!

— Що се з тобою сталося? — пита жінка; — чи ти живий чи мертвий? а сама аж пополотніла, трусить ся, неначе трясця її трясє.

— Тим то й мое лихо, — кажу, що живий!

— Що з собою зробиш? — пита, оглашений.

— Сеж, — кажу, — дяка тобі: тепереньки вже не буду байдаки бити, та з Марією Уласовною в маража грать!

— На щож ти вуси збрив? — пита.

— Тепер состою в гражданській, кажу, як і мені назвали: — потому право ношення усов на мене не розпространяється ся.

— Ча ти лянй, чи здурів? — каже жінка, глянувши на Оришку; та як заголосить, як вдарить себе в груди, а за нею дівтора й Оришка, а бісові собаки почули, ну й собі і вють і скитлять, так — що Боже мій милостивий, такий гвалт підняли, хоч з хати, — та що з хати! — з села-тікай, просто кінець сьвіта наступає.

Оттак цілісеньку нічку рюмали і я з ними; сижу та плачу. До крові собі губи подрапав. Хочу, знаєте, вус крутнуть, хап за губу, — нема нічого, і вдрапну...

На другий день така напала на мене нудьга, хоч крізь землю провалиться ся. Що кому не скажеш, ніхто мене не слуха: діти од мене одвертають ся, жінка хлипа, ні одна собака, матері їх біс, до рук не йде. Думаю собі: Що мені на світі робить?... А тут стали сусіди завідувати ся і Марія Уласовна прийшла, а я од них ховаюсь, та лице закриваю, неначе — ка-зна що таке... Йій же Богу правда! На третій день зовсім таки ослаб — еле ¹⁾ диму: груди мені заложило, живіт підняло (за три дни шматка хліба в роті не було): не знаю вже, чи можемо в плечах чи може кавун. Зовсім таки налагодив ся вмирати, хоч за попом посилять!..

Коли на мое щастя, — так вже Бог милосердний не скотів посиротити моїх діточок, — приїздить Григорий Григорович Захарченко, оттой може чули, що в чорта виграв би тязбу ²⁾, — так кажу приїздить; як глянув на мене — і навад одступив.

— Ідо се з тобою, братіку? — пита.

— Пропадаю, — кажу — се моя за мною прийшла!

— Та не бреши — каже — тебе ще й поліном не добеш. Гільки — каже, приглядаючись, — дуже спаскуднів: Чого се?

— Хіба вам новилазило? — кажу.

— Вуси збрив?

— Еге!

— На біса? — пита.

— Нечиста мати в гражданську понесла, так теперички право ношення усов на мене не розпространяється ся.

— Хто се тобі вигдає?

— Его пре... тее — кажу щоб йому добра не було!

— Врехали його батька сини тай від з ними, — каже, — ти ж з мундіром в одставці?

— Так що?

— Так коли мундір на тобі, каже, спасибі йому, — так і вуси при тобі!...

— Йій Богу?

— Побачиш, — каже: — я тобі й указ ³⁾ дам.

— Батьку мій рідний, — кажу — на світ ти мене народив! — Як скочу з кроваті, ну його обнімає та цілує, а він мене одпихає.

— Ну тебе к бісу, — каже; як шпильками шпигаєш! — Бачите, одросли трошки вуси, так щітина й колеть ся.

Теперички, спасибі їм, понаслалі тих томів ⁴⁾: що треба, хоч не скоро, а налапаєш, а тоді скоріш скарб знайдеш, як чого тобі треба. Не у всякім повіті були такі й люде, як сей — що розказую — Захарченко; шукають, було, шукають, тай плюнуть... Таке лихо було не повірите: коли скажуть, що пра-

¹⁾ Матри.

²⁾ Процес.

³⁾ Розпорядок.

⁴⁾ Тони із законами.

во хошенія — не то вусів — голови на твоїх плечах не розпространяється, то не турбуйсь шукать, чя се воно правда, чи брехня. станавай голову, та так і ходи. Щоб я пропав, коли не правда!

Ну, як почув я од Захарченка про той указ, то де з мене й сила взялася! Повеселів, як на світ народив ся. Зараз жінка поставила чам закуску, випила по чарці, по другій, старої, бутельки з дві сливянки, а тимчасом запрягли мені бричку, та скільки видно й заторохів з Захарченком. Дорогою, щоб мене не побачили, обвязав ся платком, тільки счи обличчя. Хто не стрінеть ся, мізна мене по конях, і пята:

— Чого се ти обвязав ся?

— Вишыха ⁵⁾ — кажу, — нарядилась.

Приймав до Захарченка. Як дав мені той указ, — наче рідного батька побачив!.. Ну теперички, думаю, ваше... тее... чий чорт буде старший!

Вернув ся до дому і два місяці висидів в карантину, поки вуси не повідростали так, що вже й жінка зо мною цілуєт ся, і люде слухають, і собаки на мене не гавкають. Уже з Марією Уласовною в маража граємось, а тут тага піднялась переписка! З Полтави повістка за повісткою! Неукосительно, є полученія сего, імієте явить ся. — А я їм в одвіт: По случаю приключившей ся внезапно ¹⁾ болзна! — Ще з місяць підждав, так як вже стали закручувать ся, поїхав в Полтаву.

Тільки приймав, зараз натяг на себе ковакин, причепив шаблюку та й пішов у палату, себто вчинити явку. Вкожу в присутстві... Як гляне на мене п. предсідатель, так його й ажолбило, аж носом закрутив.

— Что это, милостивый государ мой, — крикнув, — ви уклоняетесь од олужби і вторично осемливаєтєсь явить ся ко мні в усах!

— Се, — кажу, — ще не вуси, а усяшки, а от як виростуть, то будуть усяща! — А сам держусь за той указ, як сліпий за поводача.

— І!.. як закричить, та підскаче, та прионе: я вас, милостивый государ мой, в двайцять чотири часа..

— Не гарячіть ся, — кажу — кров спортсіте, а ось подивіть ся! — Та тиць йому в руки указ. Дивись, думаю, хоч повилазять!..

Прочитав, — якось чудно, лупа очима, губи дріжжать!..

— Хо... Хома І!.. Петрович! — каже, запыняючись: — что это такое?

Хома наставив око:

— Высочайший, каже.

— Без вас знаю, — каже предсідатель, — а роз-...

Хома круть-верть, сюди туди, — каже.

Товариші дивлять ся на мене, переказались, думають собі: Буде мені халепа! А я дивлюсь на супротивників, так їх очима й їм, та вуси кручу. Предсідатель глянув на секретаря, повертілись в двоє сюди-туди, тай посідали тихелько; ні одян пари а рота не пустив. Що думаю собі, підмали облизна?

Так оттака то чудасія була з моїми вусами! Як би не той указ, то можеб довелось і пропасти! Згадаючи прошле, нераз думав: правду люде кажуть, що за Богом молитва, а за царем олужба ніколи не пропадає. За панацятелітню безпрочну вислужив таки собі те, що теперички ніяке превосходительство на світі не збриж мені вусів, — от що!

Олека Стороженко.

⁵⁾ Недуга така — флюксія.

¹⁾ Несподівано, нагло.

Братя!

В Америці страшна нужда!

Робучий народ, особливо новоприбулі імігранти, без валята з голоду помирають.

По великих містах люди сплять по пивницях, стаї нах, долах, а деякі не найшовши і такого кутка, цілі ночі на улицах просядять.

Є люди що по два три дні нічого не їли.

В Нью-Йорку кількох від гождоу і зимна на улиці померло.

А вважає, що біди ще не кінець. Тепер зима, роботи брак, а кожний корабель все сьвіжих імігрантів привозить.

Поможіть-же чим можете. В кого нема гроша, нехай бодай напише, если на его платель и робота.

Всі письма і гроші заки-

лайте до
Slavonic Immigrant Society

35 Broadway
New-York, N. Y.

Оголошене в справі
„Народного Дому.“

Отсим повідомляє ся всіх жителів, що мають шері „Дми“ (то-доларові) в „Народнім Домі“ щоб подали свої точні адреси і надіслали свої шері (Е) до секретаря „Нар. Дому“ під адресою: S Jadowski, Box 76, Jersey City, N. J., бо приступили до повної їх виплати. Вистителі шерів „А“ (25-доларових) зволить затримати ся зі своїми шеріми доки не погладить ся виплата шерів „В“. Як лиш наступить, оголосити ся в часописи.

За Уряд ліквідаційний
„Народного Дому“.

Jersey City, Jan. 23, 1914

К. Кирів, предс.

Г. Дзялук, кас.

С. Ядловский, секр.

5—8

¹⁾ Оже ми ніде не могли припускати, щоб вам було треба наших привіт, а припускали і т. к.

²⁾ Уряд приказано обітати.

Протести.

1.

До відомості гол. Уряду „Соединенія Р. Б.“

Редакція одержала наступне письмо, яке поміщує ся (з незначними змінами):

Гр.-нае. Русское Братство св. Арх. Михаила. Число в Соединенію 275.

Почтенна Редакціо!

Наш сполок змушений з нашою дописею-протестом удатись до Вас з просьбою о поміщенні єї в часописи „Свобода“. Нам вистидно, що мусимо іти до органу вищої організації, але ми певні, що не відмовите нашої просьбі, та в найближшій числі видрукуєте. Ціль нашого протесту — ми певні, — що правдиво руска, добра. Ми би хотіли, щоб і інші наші сполки почули наші слова, та пішли за нами.

ПРОТЕСТ.

South Fork, Pa. Febr. 14, 1908.

Наш вище згаданий сполок, як звичайно, мав свою місячну скупку-митинг дня 9 Лютого 1908. На тім митингу почали озвизати ся голоси членів, чому наш сполок так спокійно привидляє ся тій баламуті та не порядку, які водять ся як раз тепер в рускім народі тут в Америці, а котрих причиною єсть лиш декілька злих людей. І наш сполок зажадав, щоб уложити і вислати до часописий допис-протест який буде слідувати.

На те сполок вибрав 6 членовий комітет і дав йому повне право на викінчене того протесту. Члени комітету єть слідує: Михайл Ясенко, Петро Петрус, Михайл Булик, Миха. Качмар, Іван Кордіак, і Іван Біл. Надто сполок зажадав від цього комітету, щоб чим скорше вони виконали, щоб ті справи не відволікано, позаяк се огидна та небезпечна річ, якої допустились і допускають ся тоті наші „провідники“, як они себе самі титулюють.

Так они суть провідниками, але де они нас ведуть?

В імени отже нашого сполку відзиваємо ся до Вас всіх, котрих тикає ся та справа. Ми читали з Американського Руского Вістника давану нам таку раду, щоб ми не дали записати ані нашої церкви ані церковних маєтків на Епископа Ортинського. Та дайте нам раду зараз, на кого маємо записати, бо ми хочемо мати Епископа за голову нашої церкви. Може бисте нам радили записати на Айриского Епископа? Но те ніколи не стане ся! Ми ніколи не були Римокатоликами та і тепер не хочемо ними бути. Ви можете робити, що собі саме хочете, а і на головах ставайте, а нам дайте спокій; ми від Вас такої поради не питаємо, ми те, що уважаємо за добре, і без Вас з'уємо зробити.

Епископ Ортинський не жадає від нікого запису церковей і від нас не жадав. Але Владика сказав на духовнім митингу в New York таке, що кожда церква мусить мати за голову свою Епископа; хто собі хоче, може записати на Айриского, а хто хоче то на Руского, на нашого і ми як вірні Греко-католики записали на нашого руского Епископа; позаяк то єсть наша повинність свому дати, а не чужому!

Ви завсідги питаєте Епископа нашого, які він має права, з яким правом Єго Рим прислав. Та з того видно ясно, що ви хочете лиш нарід руский баламутити, і за такий дурний уважати, яким він не єсть. Нарід руский давно вже пізнав ваше „крутарство“. Вашим бажанєм єсть, щоб Владика вам кланяв ся, вас слухав, щоб Ви Єму розказовали а не Він вам.

Ви самі себе вихвалюєте, як то ви працювали та працюєте для народу та для Віри сьв. Які то з Вас Русини! Та то Ваша повинність працювати і то добре бо нарід руский вас утримує вам платити. Но але чи ви так працюєте, як хвалите ся? То треба же доказати. Бож і ми знаємо декілька таких працівників з того часу, як ми починали будувати нашу церкву.

Кількох працівників тогди так працювали для народу і віри, що на жаден спосіб не хотіли допустити нам розпочати будову церкви; а чому? Лиш через „бизнес“ одного також такого „працівника“. Раз зійшло ся їх більше до Johnstown, де закликали і наших людей, тих, котрі старали ся о поставлене церкви в South Fork, і там їх страшили, висмівали, називали бунтаторами народу. А один з поміж них прийшов навіть тут же нас до South Fork, тай тут в наших хатах висмівав, страшив наших людей. Як раз тогди мав і силу в Соединенію, котрі страшив нас, що ті всі, котрі старають ся о вибудоване церкви в South Fork а суть членами Соединенія, будуть з Соединенія викинутими. Що більше, говорив нам в той спосіб: що скорше сподіє ся волося на своїй лісній голові, нім церкви в South Fork. Та тепер питаємсь Вас, отче духовний, (бо ми вже давно Вас не бачили) чи вже поросло вам волосся на Вашій лісній голові, бо ми вже церков давно маємо. Не одну подібну працю з Вашої сторони ми знаємо, знаємо ту щирість, з якою Ви працювали — тож не диво, що і тепер так хочете — но якось Вам не іде, нарід руский давно прозрів, та не було кому єму помічи.

Так, дорогі Братя Русини, самі роздумайте, розсудіть чи ви, „провідники“, щира праця та чи ми маємо слухати їх, чи Епископа? Ми гадаємо, дорогі Братя Русини, членове Соединенія, що нам належить ся слухати того, котрий веде нас доброю дорогою, а ми чейже на тільки знаємо розрізнити добре від злого; они нас лиш баламутять, а тих священників, котрі старають ся о нарід, з народом, коли нарід має охоту, будують церкви, нарід організують в одно, розширяють нашу сьв. віру, хоронять руский нарід від злих віри, від схизматичкої, то таких они називають radicalov a petolizacov. Ми однак інакше маємо узнати та осудити.

А тепер відповідаємо Вам Voderove на ваше працюване. Колиб то діяло ся після вашого серця, то в Америці лиш стільки було би церковей, скільки вас єсть; а кожний з Вас булибисте своїм Епископом. Але інакше єсть і буде. Що ви працювали над тим, щоб тут був Епископ руский, то правда, але щож, коли бо ви кожний хотіли бути Епископом — а власне ддятого жаден з вас ним не єсть.

Ви ходите до айриских Епископів, а і нам кажете іти, питати ся, які права має наш руский Епископ: то так як раз виглядає якби вівця ішла до вовка питати, чому то вівчар хоронить єю від вовка, та яке право вівчар має відганяти вовка від овець. Встадайте ся!

Вам не по нутру, не до вподоби такий Епископ, що любить нарід; та ще ддятого і з Єго науки (kazania) висміваєте ся. Сьмієте ся, що навчає: Слухайте свого „батька“ т. є. Отця. Так єсть! Епископ єсть нашим отцем а ми маємо бути єго дітьми; маємо Єго слухати, Єму повинувати ся, Єго в всілякий спосіб допомагати. Ви називаєте Епископа „авантюриком“, „зрадником“, вже навіть не Виказете Епископови але тикаєте. І то єсть знаком вашої злости — а доказати не можете, щоб Епископ наш був таким, яким ви Єго описуєте, та дасть Бог, що і не докажете того. Але ви, то справдешні

авантюрики, що свого Епископа так ганьбите — і в тім доказ вашого авантюрицтва. Ви про Епископа багато пишете, значить ся багато паперу псуєте, але все майже одно і то само, лиш в інакший спосіб, а з того легко мож пізнати ваше крутарство. Ганьба вам за таке діло! Но єж ви видите, що вас аж лінь дуже мало, та самі не знаєте, що почати, а не баламутять нарід — Ваша даремна вже робота!

Пишете нам о якийсь старокравський „попастій“ політиці, о українстві, о радикалізмі. Та нам о жадних політиках не згадувайте, бо ми за них не знаємо, та і знати не хочемо. Ви і епископа називаєте радикалом? без жадних доказів? Що ви собі в головах ваших видумали, то собі тримайте, бо через таке самі себе перед сьвітлом показуєте крайніми невіжками.

Страхаєте нас тою папською Буллею. Ми не дістали від нашого Епископа жадної буллі, тож і не знаємо за ню, та не хочемо знати. А що Владика не оголосив буллі, то знає, що і Епископ сам не хоче тої буллі, і ми певні, що Владика робить проти буллі, що ся належить.

Перестерігаєте нас, що Епископ наш готов нас зрадити! Та ми скорше віримо Епископови, котрий присягав, що буде хоронити і церкву і віру нашу, як таким людям, котрі за всяку ціну хочуть на своїм поставити, і не журять ся яким способом, чи чесним, чи лайдацким.

Ви називаєте Епископа нашого „титутарним Епископом“. То маєте правду, що Він титулярний. Але питане, хто тому винен? Чи Епископ, чи ви самі? Та по правді ви товчте, ви, як духовники (чи то угорські, чи галицькі), так мірські (як н. пр. Головні Урядники Руских організацій) мали перед приходом Епископа разом злучити ся, та народово добру давати раду; а ви цілковито інакше робили. Як почувались, що Епископ вже виіменований, що вже прийде до Америки, а то ще й Галичанин, то ходилисьте від Савла до Павла, давалисьте церкви переписувати на айриских Епископів. А нашого руского ще навіть не знали ви, не виділи може, а вже показалисьте ся сьвіту, що ви за одні, вже нападалисьте на Владика по часописях.

Коли ми будовали нашу церкву, то жаден угорський священник не хотів прийти до нас, а то лиш через те, щоб не попасти в неласку у наших противників; один лиш угорський священник нам помагав, давав раду, а то той, що ви єго тепер лизуном („petolizunom“) називаєте. Аж прийшов до нас священник, котрого ви рахуєте межі радикалів, і той не бояв ся жадних неприятелів, не дивив ся на нічию ласку, та поміг нам з'організувати ся в одно, вибудував з нами церкву, дім парохіяльний, 2 філіяльні церкви, котрі разом з нами суть злучені в одну парохію. Ви скажете за него, що Він радикал! Але праця та діла Єго інакшим го показують. Ви називаєте деяких священників лизунами для того, що визнають правду, що слухають Епископа, допомагають Епископу в Єго праці, старають ся, щоб як найкорше межі нами був спокій, любов, карність та порядок. За то ви їх звете лизунами, що не пристають до вас, та не баламутять нарід так як ви.

Намавляєте нас, щоб ми не платили Епископови 5 процент від доходів церковних: позаяк гадаєте, що тим способом позбудете ся Епископа та стане ся після вашої волі. Ні! Злайдуть ся інакші люде від вас, котрі будуть вшпирати Епископа свого, а вашій злости та баламуті буде кінець. Ми знаємо, що коли хочемо мати Епископа, то мусимо ся о Него і старати, та заохочуємо других, щоб те робили.

Ви пишете за конвенцію нову і жадаєте, щоб она відбула ся. Ми сподіваємо ся, що відбуде ся але на ній не будуть ті, котрих коле, що они не Епископами; будуть там лиш ті вірні синове Руси, котрі по правді, з щирим серцем належать до Греко-католицької церкви під головою Епископа.

З того всего б'ється далше, що многи параграфи з установ Соединенія переступають ся Вам, а найбільше параграф 67 точка 4. На підставі того параграфа наш сполок дістав похвалу від Головного Предсідателя, за те, що викинув із сполку одного члена, котрий бунтував людий проти сьвященника, котрого ви називаєте радикалом. Но а ви допустили ся далеко більшого проступку, бо ви бунтуєте нарід проти Епископа.

Дла того наш сполок ПРОТЕСТУЄ проти слідуєчих ваших учинків:

1) Що бунтуєте нарід проти свого Владика, — складаючи на Него всілякі вини несправедливо.

2) Що кажете нам іти питати ся до латинських Епископів, які права має наш Епископ. Наколиби Епископ наш не мав права а робив би після своєї власної волі, то вже давно Рим був би Єго відкликав.

3) Що так огидно пишете на Владика у часописи Вістник; а то прещінь єсть орган Соединенія, на котрий платить кожний член.

4) Що нас завзиваєте, щоб ми писали уразливі протести на Епископа, а ще й самому Епископови засилали.

5) Що відговорюєте нарід, щоб не дав записувати церков на „літ“ Епископа.

6) Що бунтуєте нарід, щоб не платив 5 процент Епископови.

7) Що робите роз'їзди, роздір межі між Русинами угорщини та з Галичанин, та не можете примирити галицьких Русинів до наших сполків.

А знова осьвідчаємо вам: що ви переступили 67 параграф установ Соединенія; та коли не узнаєте установ Соединенія, то не маєте права бути членами Соединенія.

Дальше подаємо до вашої відомості, що наколи не перестанете писати в Американським Руским Вістнику такі огидні річі, та проти Епископа нашого, то заперестаньте нам єго посилати; розуміє ся тогди і платити за него не будемо.

А тепер, дорогі Братя Русини, відзиваємо ся і до Вас: зробіть так як ми, Ви всі, котрі єсте членами Соединенія.

Коли ми їм платимо, то найже порядно виповняють свою повинність, а нехай нам і цілому руському народови не роблять ганьби; не даймо ся вже так дово за нос водити, того вже досить маємо. Слухаймо лиш доброї ради Еписк. нашого: Хто ще не дав записати церкви своєї в „trust“ Епископа, нехайже дає, і так скорше будемо мати тоді рівні права з тутьєшими латинськими Епископами.

Сей протест нашого Сполку, ми комітетові власноручно підписуємо і печаткою сполковою потверджуємо.

Michael Yasenka m. p.
John Billy m. p.
John Kovdiak m. p.
Mike Kacsma m. p.
Peter Petrus m. p.
Michael Bulik m. p.

(Печать.)

2.

ГРЕКО-КАТ. РУСКЕ БРАТСТВО СЬВ. АПП. ПЕТРА І ПАВЛА. Ч. 217. В СОЕДИНЕНІЮ на раднім митингу, дня 16. фебр. 1908 ухвалило одноголосно внести слідуєчий ПРОТЕСТ.

1) протестуємо против підлих і безпідставних нападів на особу

Преосвященного;

2) Протестуємо против розпорядження гол. предс. Угрина яко самозванного епископа і висказуємо єму погорду і наше обуренне. Осуджуємо єго підле і безпідставне нападене на людий і церкви, котрі єго за свого заступника не кликали. Проч з непростеними опікунами!

3) Заявляємо публично, що орган „Ам. Руск. Вістник“ відбирати не будемо, а тим самим за него платити так довго, як довго сей буде органом Угрина, Жатковича, Верітасів і прочих. Орган не сьміє і не може бути партійним;

4) Протестуємо против безкарактерного трактованія і називання нас галицьких Русинів через Угрина і Жатковича.

Рівночасно питаємось членів контрольної комісії чи они одобрили поступоване згаданих осіб, чи ні?

Протестуємо против того, щоб Угрин робив себе заступником і опікуном всіх Русинів і руских церковей; ніхто єго до сего не уповажив; нехай заступає тую церкву, котра дала єму на се власть. Як нам єго буде треба особним листом дамо єму знаку заступника нашої церкви, то ти. А до того часу випрашаємо собі єго заступництво.

Рівночасно заявляємо свою любов і привязане до їх Преосвященства.

Smoke Run, Pa. д. 16. феб. 1908

Федор Качур m. p. пред.
Н. Джмелик m. p. секр.
M. Terlecky m. p. kas.
Pylyp Hryckowian m. p.
Дмитро Бунга m. p.
Lud. Nowakowski m. p.
Wasył Rapacz m. p.
Lesio Hotulinka m. p.
Ant. Orichowsky m. p.
Iwan Hreszko m. p.
Vasył Husak m. p.
Was. Holubinka st. m. p.
And. Maruszczak m. p.
And. Tchorovski m. p.
Was. Holubinka ml. m. p.
Wasył Rusyn m. p.

(Печать.)

Р. S. Того самого змісту протест заслали ми на руки о. Яцковича пр. контрольної комісії.

3.

БРАТСТВО СЬВ. О. НИКОЛАЯ В MINERSVILLE, PA.

на митингу дня 16. лютого 1908 на внесене брата Імеона Бардона ухвалило слідуєчу резолюцію:

Видячи як „Американськй Рускй Вістник“ і „Правда“ люто і погано мов дикі звірі шарпають честь нашого руского Епископа, одноголосно протестуємо против такої дикої, злобної і нелюдської напасти, стаємо в обороні чести нашого Владика і заявляємо Єму свою любов і вірність.

Ми гордимось і величаємо ся що наш „Союз“ стоїть кріпко і твердо при своїй гр. кат. вірі і почитає свого законного Епископа.

Братство визнає організації „Соединеніє“ і „Общество“, щоб вони враз з Головними Урядниками і редакторами перепросили свого Епископа і Єму покорили ся, а если сего не зділають, то ми їх більше не узнаємо яко греко-католиків, але яко апостатів-зрадників гр. кат. церкви.

Если люди, що величають ся бути правдивими греко-католиками і твердими уніятами так нікчемно поневіряють Епископа призначеного для Американських греко-католиків через Вселенського Архієрея Церкв католічної, то вони не достойні зватися більше греко-католиками. Се просто нечувані річі, се ганьба перед цілим сьвітлом так збиткуватись так ругати свій Законний Власть. Яке сумне сьвідощтво дали нашому народови тоті безчестні негідники перед цілим культурним сьвітлом, що мусимо встадатись за них

Ті що роблять на дворі

виставлені на зиню і вогністи, уникнуть руматизму і невралгії, если будуть вживати

Д-ра Ріхтера Нотвичного Пейн Експелеру

коли по'ють перші симптоми. Сей лік роблений згідно з остриім німциним законом і має 35 літню незахищену славу.

На продаж у нотрого небусть аптикара, по 25 і по 50 центів або у властелів.

F. AD. RICHTER & CO. 215 Pearl St., New York.

перед просьвіченими народами вільної Америки.

Minersville, Pa. д. 16. Лют. 1908
Семен Бардун, предс.
Дмитро Котляр, секр.
Осип Вайда, кас.

4.

Chicago, Ill., 17. Лют. 1908

Дня 9-го лютого с. р. відбув ся парохіяльний митинг церкви сьв. о. Николая в Chicago. Присутних було около триста. На порядку деннім була справа руської гр. кат. церкви в Америці. По перчитанню і поясненню пастирського письма нашого Владика С. С. Ортинського, ухвалено одноголосно:

1) Заявити нашому епископови цілковите довіре і горячу подяку за Єго сьмілу оборону прав і привилей нашої церкви супротив лихих замислів латинян.

2) Виразити публичну погорду усім клеветникам нашого епископа, котрих вважаємо фарзезями і ворогами рускої гр. кат. церкви і нашого народу.

3) Записати нашу церкву на нашого руского гр. кат. епископа (in trust) і усіми силами підпирати Владика у єго борбі за наше право.

4) Виразити Преосвященному С. С. Ортинському нашу синівську любов і найсердечніше співчуте задля клевет і нападів, яких дізнає Єго достойна особа.

Завважати мусимо, що в дискусії забирали голос так галицькі як і угорські Русини, а всі однодушно, без найменшого вагання і з цілою рішучістю ухвалили повисші резолюції. Дарма, що хотілиб нас вороги розділити. Ми серцем чуємо, що ми всі одної матери діти, ми всі Русини — чи з сєї чи з тої сторони Бескида!

За парохію:

Матвій Шавала, пред.
Петро Винярський, кас.
Я. Оленець, секр.

В друкарні „Свобода“

можна дістати „П'яниць померших душ“ — ціна 10 цнт. примірник.

Нупуйте Календарі на рік 1908

Ілюстрований Народний Календар Товариства „Просьвіта“, 200 сторін друку великого формату - 50 цнт.
Календар для Амер. Русинів, накладом Союзу - 35 цнт.
Підручний Календарик 10 „
Устав Богослужень з увагами загальними на всегда - 15 цнт.
Пишіть на адресу:

Ruska Knyharnia
Box 128, Scranton, Pa.

THE DERBY SAVING'S BANK DERBY, CONN.
Інкорпорований 1848.
Депозити \$4,152.29
Надвипиш \$457.
Має \$163 депозитів.
Вписує малі підручні б своїм депозиторам.
Депозити вложені на 60-ти кожного місяця в процент як за повний рік.
Повищення у відсотку на Real Estate - 10

„SWOBODA“

(LIBERTY)

The Ruthenian Weekly

Published every Thursday at
224 Hudson St., New York, N. Y.

Published by

Ruth. Publishing & Exchange Co

Anth. Cukrowskyj, editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893.

Advertising rates furnished on
application.Entered as second-class matter
December 21, 1906 at the post
office at New York, N. Y. under
the Act of Congress of March 3,
1879.**„Свобода“**Газета для руского народа в
Америці і орган „Р. Н. Союза“,
виходить що тиждня в Четвер і
коштує:в Америці на 12 місяців... \$2.00
до стар. краю на 12 місяців \$2.00
в Америці на 6 місяців... \$1.00Оплатувати газету треба все-
гда з гори.Гроші треба посилати в ре-
дакцію листом, або через
експресовий, або поточний по-
штоу ордер (money order). Money
order, то є картонку, котру дста-
нете від почтаря або агента на
експресовій офісі, пішлить нам,
що без того ми не годні грошей
вистати.

Адрес:

„SWOBODA“

224 Hudson St., New York, N. Y.

Телефон 7074 Spring.

Хто хоче, щоб його адрес змі-
нили мусить подати нам, крім
нового, також свій старий адрес.

Всіх наших Ви, де-

писувателів про-
сити ся о ласкаву терпели-
вість і повідомляти ся, що
надсилає дописи, будуть
по черзі в найкоротшім
часі поміщені. По причині
великанського навалу ма-
теріалів, ми б хіба і мусіли
були потроїти обем видав-
ництва, щоб усі надсилає
дописи містити. Тому ми-
стимо передовсім сі, що
відложені стратилиб свою
вартість, а сі, що і по кіль-
кох днях будуть мати свою
зтигність, відкладаємо до
дальших чисел.

Реданція

ПРОТЕСТ**проти латинської буллі.**

(Даліше.)

III. Третя точка: „Ся
буллі не признає нас гр.
католиків в Америці як
снів загальної вселенської
церкви, до чого маємо повне
право, а через те містять
в собі несправедли-ва краса католицької
в і в тім, що вона
се після заповіту Г.
Христа всі народи
маємою любовію і
всіх стає одною ласкою
і євangelією. Писнота
сеї кат. церкви явля-
ється в різноманітності
обрядів в єдності віри.
Сам св. Дух, зішлювши
на Апостолів, дав їм власть
і спромовити ріж-ними мовами на знак, що
всі народи правні до
церкви Христові, після
слів пророка Давида: „Хва-
літь Господа всі язика, хва-
літь Его всі народи“. Кож-
ду отже мошу вже від са-
мих початків католицької
Церкви усьвятити Дух Б-
жий для праведної і досто-
хвальної Служби Всевш-
ньому. Коли ж ріжні мови
створять єство ріжних наро-
дів і стонують з їх зва-
чаннями і обичаями ріжні
обряди, чи не кожний отже
обряд усьвячений Духом
святим для служби Богу?
Руска церква прийшла до
правдивої віри і до спів-
ности із вселенською цер-
квою католицькою із своїм
окремим азином славянсь-
ким та обрядом греко-
руським. І г. церква при-
няла Річ як синів і
одобрила їхній обряд із
всіма привілеями. Ми гада-
ємо, що се не є грихом, що
всемогуший Бог сотворив
народ славянський, а ласка
І. Христа призвала його до
своєї церкви, даючи йому
спромогу хвалити Бога
власним язиком. Коли ж
католицька церква приняла
нас раз після волі Христа
до своєї єдності, так маємо
повне право жити в цілім
св'яті такими, якими нас
Бог сотворив. Єсемо Сла-
вянами, маємо свій окре-
мий обряд одобрений цер-
квою, любимо свій язик і
свій обряд, проте нікому
не вільно задрати нам се,
що нашій душі вроджене,
свойське, дороге.

Деб ми отже на св'яті і

не знаходились, немцями сво-

бодились почитати всемо-

гучого Бога своїм язиком і

після нашого обряду іскони

Церкви-мати повинна вва-

жати нас синями в такім

виді, в яким дійсно єсемо,

значить, греко-католицькими

Русинами. Се показує яро-

чим виразно слово „католи-

кос“, що питома і співне

нам з загальною церквою,

себ то, що на цілім св'яті

кожний має признавати нас

яко гр. католиків. Но буля

„Еа семпер“ вказує ясно

перед цілім св'ятим, що те

слово „католикос“ не нале-

жить ся нам, бо є язась

земля на св'яті, де кожний

наряд може жити, лише не

гр. католики Русини. І не

знаємо, де знаходять ся те

місце, в яким малиб жити

лиш гр. кат. Русини? Ми

були сеї думки, що в кож-

дній частині св'ята мають

місце також гр. кат. Русини,

особливо, коли вони не

одином, бо в 500.000 чак

душ живуть разом, мають

свої церкви і священників,

а навіть свого єпископа.

Цікавоб нам знати, зади-

якої причини заперечуєть

ся нам назва „католикос“

та й яке инше імя маємо

себі прибрати поза межами

нашої батьківщини. Може

би здавалось, що гр. кат.

Русини привязані до яко-

гось певного місця, поза

яке не слід їм вийти без

утрати всіх прав і приви-

леїв, а навіть самого імені

католицького, між тим, коли

католики інших обрядів

можуть жити безпечно в

якім будь місці і в якій

будь території без відних
обмежень. Нам здаєсь ся,
що Св'ята Столиця руко-
водилась в буллі сею рад-
кою, що в Америці не мо-
жуть жити гр. католики,
хіба, що відбере ся їм всі
права і привілеї в хосен-
латинського обряду.Та ми одначе мислимо,
що 500 000 гр. кат. Русинів
здобуло собі повне право-
жити в Америці після свого
обряду і своїх привілеїв,
тим — наче, що, як в горі
зв'язано, вже 35 літ ми
після сего обряду в Аме-
риці живемо, тай не позво-
лили з него нічо взяти або
змінити, задержуючи з при-
знанем і справедливо назву
гр. кат. Русинів. Коли про-
те Св'ята Столиця узнає
нас гр. католиками, так
маємо такими бути і такими
єсемо і в Америці та й ні-
кому не вільно відбирати
нам сю назву „католикос“
без очевидної несправедли-
вості. — Буля „Еа семпер“
містять в собі суперечність
і через те, бо дає до пізна-
ня, що ся назва „католикос“
є для нас пуста і невідтна
та що не можна бути нам
в Америці такими, якими
єсемо поза Америкою. Ми
гр. кат. священники і всі
вірні Русини, маючи право
на сю назву „католикос“,
не хочемо із власної волі
її відкидати або як небудь
зневажати, тим-то вважа-
єм, щоб Св'ята Столиця
нам відновила яку назву
причепить нам гр. католи-
кам в єдності церков-
матір. Між тим ми зовсім
явно являємо, що буля
„Еа семпер“ через те, що
цілком інакше заохочуєть
ся з нами в Америці, чим
в Австро-Угорщині, наво-
сить наругу назві „като-
лик“ і містять в собі не-
справедливість.**3 біжучої хвилі.**Наша суспільність аме-
риканська переживає тепер
важку кризу. Тільки ріжно-
родних справ накопичилось
в останніх часах, така си-
ла всіляких проектів під-
даєть ся під розвагу і дис-
кусію наших громадян, що
ї не знайти, як сьому подо-
лати, в який спосіб рефор-
мувати цілу тутешню Русь.
Приїзд першого єпископа
руського і його перші кроки
між повірекою йому паст-
вою, римська буля для гр.
кат. Русинів в Америці,
партийна боротьба на ті релі-
гійно-національні, пола-
годжуване усяких личних
справ — словом, така ріж-
номанітність, що вже хіба
ніхто в наших патріотів не
повинен нарікати на недо-
стачу цікавих і сензацій-
них „новинок“, або на брак
„безробіт“ між нашими
виселенцями.З початку (я пишу лише
про найновіші події, а
саме від прибуття нашого
Архирея на землю америц-
ку) то ціла оточуюча нас
атмосфера була доволі душ-
на; у водосі висіла якась
глуха тиша, неначе перед
літньою тучею. Згодом по-
чало прояснюватись, а нині
вже й сліпий побачить,який вітер дме в очі на-
шому Сратови... До часу
імен вана Пресв. Орта-
ського нашим єпископом
уся наша „дійльність“ об-
межала ся виключно на
маленькі екскурсії в табір
наших противників. Ми
відважно „кивали пальцем
в чоботі“, а инді навіть
публично прозвали, що всі
хрунів і ренегатів, всіх
фарисей і тримтратів
проженем соромно на чоти-
ри вітри, а на пятий шум!
Вороги, котрих ми мали на
думці, сьміяли ся з нас,
але ми ликували, що „мо-
ральна перемога“ по нашій
стороні. А тимчасом стало
ся те, що мусіло стати ся
при нашій ославленій „ру-
тенській“ вдачі. Наші су-
достати зорганізували чорні
согні і хуліганські кружки,
запрягли до роботи всіх
темних духів і розпочали
роботу на широку скалю.Коли возьмемо до рук
„Св'ят“, „Поступ“,
„Правду“, „В'єстник“ і
новозаложенний „Американь-
ський Голос“, то побачимо
як на долози, з якою кон-
секвенцією працюють „опі-
куни нашого „народу“ до
назначеної мети. Вони зо-
всім не перебирають в сред-
ства і словах, щоб тільки
скапувати як найбільше
приверженців для своїх
„ідей“. Коли нападають на
вашу „дійльність“, то не
знаходять жадної речі, яку
між „хлопом і попом“, у
них і Іван і Стефан, і Га-
рило і Кирило, і рускай
дак і учитель, і єрей і ар-
хирей — то все на купу:
„польська інтрига“, „намір-
ники“, „сепаратисти укра-
їнці“. Було би великим
гріхом з нашої сторони не
признати усім тим людям
консеквенції в їх підполь-
ній роботі. Дехто сьвідомо,
дехто несьвідомо, один за
гроші, другий без грошей —
а всі „працюють“ від рана
до ночі, щоб тільки ровки
нути на запущену але плю-
довиту руску річку як най-
більше диявольського насіння.Возьмим же тепер до рук
нашу „Свободу“, одно-
кий орган, в яким можемо
боронити нашої слушної
справи. Возьмим — кажу —
до рук отсю „Свободу“ і
читаймо кожне єї число від
дошки до дошки. Що побачи-
мось? — Харлампій Чер-
паха, М. Веля і двох-трох
святенників — се репрезен-
танти усього нашого наро-
да під таку важну, пере-
ломну хвилю! Ті п'ять
людей, ведені горячим по-
чуттям любови до „меншого
брата“, двигають на своїх
барках усю нашу народну
роботу і відганяють ся не
всі боки від всіляких цу-
пиків-мудяків, що гавкають
на наш народні святотці,
та мавають плюгавим боло-
том усіх щирих синів нашої
бездарної Неньки. —
Шкандаль!...І деж то — питаю ся — ті
наші „батьки народу“, ті
потомки козацькі, сини сво-
бодоблюбного й хороброго
племени славянського? —
Гей, не дай Боже, аж би
так вийшли ті колишні
козаки із своїх високих
могил та курганів! Мали ж

би вони роботи муштрую

чи власних нападків!...
Я не можу порозуміти,
як наш „передові“ можуть
дивувати ся так темним
часам, що вони такі бай-
дужні до своєї св'ятої ми-
нущини, такі рівнодушні
на все те, що кругом на-
дієть ся. Адже вони, ті
темні маси, не мають „уні-
верситетського образования“,
не було кому научити їх
рідної історії, ніто не по-
добав про їх елементарну
освіту, не навчав божого
закону, не довів до пізнання
сушої правди. Та коли ми,
помимо того, маємо до тих
неграмотних людей ріжнородні
претенсії, то щож нам треба
сказати про тих, котрі
зависли ся понад уroveň
пересічного мужика і поре-
сли „шляхотним“ цирем!І деж, до licha, поділа ся
та наша інтелігенція, що
привандрувала за руским
робітником із старого краю?
Деж наші священники, адво-
кати, лікарі, учителі і много
много інших освічених
одинаків? А деж би мали
бути: з малими, дуже ма-
лими виїзками — всі
„благоденствують“... Ей
Тарасе, Тарасе! Сказав ти
колись велике слово до
малих карликів, та вони
його і дози не чують...
поглухли!Не можу вийти з дива,
чому то деякі наші свя-
щенники (не всі!) а б о й ко-
тували „Свободу“ і весь
той рух, який післю пору-
аж клекотить між нашими
родамцями і по сім і по тім
боці океану. Засіли собі на
вигодних парохіях і при-
слухують ся здалека, як
там десть, далеко від них,
або і побіч них, йде боротьба
о наше „бути або не бути“.
Немногі одиниці аж похри-
сли з натури, звиваючи
всіх і вся до організації,
єдності та самопомочи, а
більшість води в рот на-
брала і... мовчить. Як би
нині, виджу перед собою
одного галицького селянина,
що відозвався до свого
пароха: „Е, єгомосьць, то не
штука клопа висповідати,
але навчить його так жити,
щоб він не мав в чого спо-
відати ся!“ Золоті слова —
та не для кожного!...Кажуть люди: „з одного
дерева хрест і лопати“. Вей
наші священники те кров'
з крови, кість з кости на-
шої, але не всім дав Бог у
груди однакоє серце. І
чому то так? — хто його
знає... От возьмим від ро-
вагу нинішню хвилю, бо
друга подібна не зарав слу-
чить ся. Вей наші вороги
(а імя їх: легіон!) шкалю-
ють нашого Владиву, якби
не знали якого злочинця,
а наші священники ан! чи-
тирє! „Агу — мовляв — на-
чим то все скінчить ся?...
Коли єпископ побідить, то
підду зложити йому грату-
ляції, а коли програє, —
ну, то не потребую навіть
а доми рушати ся“. — „Або
ви, татуно, їдьте з ківками
на ніч, а я буду дома —
або я буду дома, а ви їдьте
на ніч...“Але-х, Отцове! Чейже сей
єпископ, хоч і який він
енергійний, на п'ятьфронтів таки не годен
сам оди обганятись! По-
що ви властиво еґалістуете
тут в Америці? Чи лише
сдея о. Стефанович почу-
ваєть ся до обов'язку ста-
нути в обороні свого звер-
ника і запротестувати про-
ти кивань кількох мада-
ронських матолків? А що
ви доси зробили на всі ті
злові напасти і безсоромні
пашквілі, які сиплють ся
на голову нашого єпископа,
мов з рога обильности, від
усаєкої кацапської сволочи?По однім боці: „Св'ят“,
„Поступ“, „Правда“,
„В'єстник“ і „Американь-
ський Голос“ — а по другім:
перший рускай єпи-
скоп для гр. кат. Ру-
синів в Америці! —
Ва важете звичайно: „Е,
такий Гладик, а який там
йому подібний, не потра-
фить мене образити!“ — Тож
то власне діла біда в тім,
що вас ніхто не годен
образити!... Та цікавий я,
якоби ви зробили тоді, ко-
ли-б який там небудь Гла-
дик, прийшов до вашого
дому і начав говорити вам
імпертивленції. Скажіть, чи
не мусів би той Гладик
привести з собою милок на
свої власні кости?... А тут
же той самий Гладик бе в
лице і вас і нас і всі наші
релігійні та національні
святотці. Чи не знайдете
на те все одного слова
протесту? А коли вже „по-
дите ся так дуже“ до чо-
чари, Гладика, то чому
не підете до сеї ру-
кавиці, яку вам канув під
ноги о. Обушкевич в своїм
„В'єроиспов'данію“? Коли-
ви (можє вільки на разі)
зрезигнували в народної
чести, то майте відвагу
сказати ся щиро і отверто.Тепер така хвиля, що му-
симо почислати усі свої
сили; мусимо позбирати ся
до купи, бо „время люте“.
Якже ми, „дівилі“, будемо
знати, що ви, священники,
не хочете приложити рук
до теперішньої акції, то ми,
силою оботавин, будемо
приневоли взяти цілу спра-
ву у свої власні жмені —
але тоді вас тут не треба!
Будьте пореконані, що ко-
ли сам нарид стане в обо-
роні свого єпископа, то
справа відразу вияснить ся
і всі московські шматки і
дранки не знайдуть при-
ступу до наших робітників.
Якоби що наші „менші
брати“ ждуть твердого
й рішучого слова від
своїх дугластерів, а се
знак, що ви не стратили
еще у них цілковитого до-
віря. Іміій уши слухати,
да слухайте!На закінчене кілька слів
пояснення. Не думайте собі
Веч. Отці! Духовні, що під-
писаний поставив собі за
ціль бранити в очі свя-
щенникам соленою водою і
немов то з погордою вка-
зати на них пальцем. Будь-
те увірені, що я високо
ставлю і вельми шаную
стан священничий, може
навіть більше, ніж неоди-
на з наших собратів... але
мені лежить на серці доля
нашого народу, що відбав
ся від рідного гнізда, а тут
грозить йому загибель. Ма

всі дітьми одної великої Матері, чом же не маємо взяти ся спільно за руки і збитою лавою кинути ся на врага та розторопити того нужденного хробака, що цілими віками точить наш живий організм? Погляньте у Галичину. Там священники ідуть враз з народом у заєзний бій і в поті чола здобувають „меншому брату“ долю і волю. Вони не випускають із своїх рук чепиг народного плуга і скибу за скибою видирають рідну ниву, загарбану нам лютим нахабним сусідом. Чи ми тут, в новій нашій вітчизні стоїмо на таких сильних підвалинах, що ви вже не потребуєте прикладати своєї цеголки до народної будови? Застановіть ся і не кидайте бодай каменем на тих, котрим в розгуді варве ся не раз з уст терпке, а іноді і обидливе слово. Я знаю, що ви любите кріпко свій нарід, бо не раз уже давали наглядні докази тої любові, але тут — бодай під сю чергомову хвилю — треба праці не доривочної, але постійної і солідної. І самі робіть і других до сього ваохочуйте. Я знаю в власного досвіду, що може зробити ревний священник із своїх парохіян і з тих мосторонних людей, котрі з ним стикають ся. Складуйте мітанги, освідомляйте незрячих і протестуйте не тільки против буллі (вона-ж самі знаєте не становить еще усього диха), але і против тих, що в який небудь спосіб ставлять перешкоди нашому Владиці в упорядкованню повіреного йому стада. — Невисказано гірко мусить бути Преосвященному, коли він жалуєть ся перед світськими людьми, що священники відносять ся зовсім байдужно до нього.... Після того не дивуйте ся, що наш протестачок заскрегоче не раз зубами на таке диво....

Один за многих.

Собача, підла брехня царславного сьміття.

В числі 5-ім з дня 12-го лютого, в царславнім сьмітнику Гладикова „Поступа“ насабрано під заголовком: „Так треба протестувати против Буллі“ усякі брехні. По собачому розбихав ся „редактір“, що церкві сьв. Ап. Петра і Павла в Jersey City відправив царславний батюшка службу Божу, при участі 200 людей і се дуже людям подобалося. Та ми, в Jersey City, Комітетові церкви сьв. Ап. Петра і Павла заявляємо, що се є підла, собача брехня зрадника і прихвостня царславія, бо цей ков сьв. Ап. Петра і Павла єсть греко-католицькою єсть записана в трост на нашого Преосвященного Епископа С. Ортинського, а парохом сьї церкви єсть Всч. о. Александер Улицкий, котрий утримує що я і кожоді не ділі і сьвята правильно богослуження. Маєм рівнож свого диригента хору п. Андрея Гелу, знаного факсового диригента — і всі чесні Русини котрі люблять свою гр. католицьку церкву і свою греко-католицьку, прадідну віру і нардність тримають ся своєї церкви і дасть Бог, що у

нас уже запанує християнський спокій, коби тільки нас не нападати тої царславні жуки. ... Се єсть правдою, що царславні батюшки наняли шапу в приватнім гавзі, ніби на царславну церкву і наносили всілякого рода шторових баксів та поліпшили олтар, і там потягли за собою наших бувших славних тростістів, сьвіткогасів, ламполізів, замітачів і прч., котрі хотіли віддати нашу церкву царславним батюшкам, — а також пристав до них славний наш дяк, А. Николін, котрому ми виповіли місце і котрий, як ми довідались, присягав на конвенції дяківській своїй гр. католицькій церкві, присягав і в нашій церкві підчас візитації нашого Епископа — жу, але щож, така присяга для зрадників, нічим; днес ходить він по гавзах і відмавляє дитий від нашої школи, відмавляє від церкви — циганів, крутять, де як може. Де вже не годен наклонити, то говорять, що то буде друга гр. кат. церкву, а другим, що православна чи царславна віра єсть тверда і т. д. Та на се ми не звважаємо і не страхаємось того, бо чесного чоловіка ніхто не зведе з правої дороги, а і чесні люди, если підуть до шапи, то переконавши ся що то за злочин сї рорійські долярхопани, повернуть опять до своєї власної церкви.

Також і се є правдою, що царславний батюшка приходить до своєї шапи, але як? Приходить з величезним, суковим колом у руках і з псом. От видите люди як священник російський іде до свого храму: псами і з колом в руках... А се чому? Таж наш священник о. Улицкий іде до нашої церкви з молитвословом в руках, не боїть ся нічого, бо у него чиста совість. Тай наші провідники церковні таж ходять собі свобідно, без жадної зброї. А ви, пане Гладик, ви пане Николін?... Таж ми чули, що ви мешкаєте межі нами такої в сусідстві, а однак і з ліхтарем в білий день вас ніхто не побачить. Чого криється, коли у вас чиста совість? Ми тільки про вас чуємо, що ви коло нас мешкаєте з ваших шмат, та рівнож чули, що носите зброю при собі. А се що? таж ми чесні, спокійні люди. Чи може чуєте якийсь великий тягар, якусь збродню на вашій совісті, котра несповідає вам свобідно ходити помежи нами? Чи се вже не наше діло!

Комітет церкви сьв. Ап. Петра і Павла в Jersey City, N. J.

„Символ віри“ старого фарисея.

Чи знаєте ви, шановні читачі, за кого я отсе хочу писати? Не трудно вгадати тому, хто інтересував ся житєм американської Русини за послідних кільканадцять літ. Особа, про котру говорять му в нинішній статі, се можна сказати — фундатор „староруской партії“ на землі американській; се сьвітло і стовп тутешньої кацапні; се духовний вождь тої хуліганської галупи, що то послідніми часами викинула із себе ціле море скаженої піни на усьо нашу народну роботу; що плукавним болютом маєє нашого епископа; що бажає стерти з лиця землі всіх наших однодумців, лаючи нас послідними корчемними епітетами по усьїм працям „высшей культуры русской“. Сей чоловік, що тільки лже-накоїв нашої сусільності, має чолоуважати себе за якогось мученика, за якусь ідеальну індивідуальність, за істинного патріота і одинокого щирого захистника наших руських емігрантів. Він — сей „білений гріб“ — містить в 4 ч. своєї возлюбленої „Правди“ своє політичне „Вірую“, з котрим саме я бажаю

познакомити наших читачів, додаючи від себе деякі уваги. Сей сьвіт „Символ віри“ ватитулован старий граб шумним наголовком: „Мое вѣроисповѣданіє“. Ось і подаю се „віро.сповѣданіє“ дословно, як воно внапечатане в згаданім органі москвофільських запродавців.

„Отъ 41 лѣтъ — пишу атаман москвофільської сволочи — я священникомъ гр. кат. віроисповѣданія, люблю и отъ души почитую мой обрядъ восточный — та обо ронаю его отъ латинизаціи, которая отъ нѣсколькихъ лѣтъ глубокимъ корнемъ въ нашъ народъ русскій за пускає, и нѣтъ кому смѣло, отвер то въ томъ упадку нашої уніи въ оборонѣ станути.

Бѣсм Русиномъ — и отъ раннихъ лѣтъ, отъ коли я позналъ мой дорогой любезный русскій народъ, належалъ и належу до руско народной партіи с. е. твердо стою и въ чемъ могу, по своимъ слабымъ силамъ оборонаю нашу первобытну историческую Русь — и не сталъ ся я николи измѣнникомъ, зрадникомъ ни въ вѣры, ни русской народности, какими незаслуженными епитетами обдаряє мене „Свобода“, „Свѣтъ“ а къ сожалѣнію въ послѣднѣмъ числѣ и „Поступъ“.

Великими заслугами я не хвалю ся, а если щось доброго для Руси сдѣлалъ, то дѣлалъ я не задля заслугъ, похвалъ, вѣдчаностямъ ордеровъ, а съ почутія моего обяза нку.

Я вже старий і кь тому і на здоровлю підупалый, „мнѣ подо баєть малѣтти, вамъ же расти“. — Трудѣть ся одже вы молодшіи бра тья въ корысть для блага нашої русской церкви и старославянского обряда и для прогрессу нашої руско народной партіи съ самоотвер жениемъ — та лишѣть мене ста рога въ сплечахъ и будите справедливыми противъ моей скромной личности, то рѣчь первая. Не слу хайте фарисеевъ, лизуновъ, крику новъ, украинско радикальныхъ, и нѣсколькихъ мадаронскихъ то рѣчь друга. — Протестовъ противъ бу лѣ — Ви священники безъ Епис копа не вносьте нѣякихъ, тоє важ ное дѣло позоставѣть народова — то трета рѣчь. А четверта рѣчь то память на Бога, въ Которого рукахъ єсть судъ и право. Зарієніі sat. — Підписано: О. Теоф. А. Обухевичъ.

Лишити отсе „вѣроисповѣданіє“ без жадної відповіди, було би великою кривдою для пан. автора і він міг би мати слушний жал до „крикуновъ“ украинско радикаль ныхъ“, коли б вони, не звернувши уваги на се, „завѣщаніє“, перей шли над ним до порядку денового. Я отже, виручаючи многихъ „фа рисеевъ, лизуновъ“, позволяю собі „перейхати ся“ по тій високопар ній заяві „старенького татунця“ і сказати своє „вікраїньське“ слово дотично поданого висше „настав ленія“ для всіх „читателів і по читателів“ москвофільської шматки.

Бажете, почитенний Отче, що любите і від душі почитуєте свій обряд восточний Чи справді так? Може... я не знаю — але коли ви не знаходите жадної різниці між обрядом православним, а нашим русько католицьким, то може і ва ша расія: може ви і справді лю бите свій обряд, але так само лю блять його, той восточний обряд і тії, що огнем і мечем наворачтали наших закордонних братів на „свою віру“. Любили свій обряд тії, що закували і закріпили наш український народ і тії, що наложали на його уста відомий вам каганець з 1876 року. Лю бив свій обряд і пок. Победоносцев,

любивъ його до чини цілий „сѣт тійший“ Синод, люблять всі хулі гани й чорносотенці, а вже ніхто не мидує його так як „правос лавна“ місія в Америці і ваш. Гладик. Очевидно, я неперечу, щоб сей обряд був вам байдужний. Чейже кождому відомо, що ціла мейфільдська руська громада при няла сей, захилюваний вами об ряд, а се колишні вѣші нарохіяни. Відомо нам тажже, що і в тепе рішній вѣмкї парохіє є одно брат ство православне, а вже і сѣлний побачить, як совісно й щиро спов няєте ви свої обовязки духовного управителя, заложеного вами „Роп чества“, що помалу, але постійно котить ся в обійми православно царславної місії... Бачите. Отче Добродію, що ви дармо трудили ся, випускуючи на початку свого „за вѣщанія“ сю безмежну любов до восточного обряда. Ми то вже дав но давно знали що то ваше над мірне почитанє „гр. кат. вѣроисповѣданія“ вагнало в правосла вно кошару не один десяток „Мос калів з під Горлиць“. А скажіть же тепер, любитель восточного об рьяда, чи подібні слухачі полишив за собою хочби оден з тих „неназв дженихъ вами, „пипанів радикалів“, тихъ як ви кажете — „безвѣрків“ і „анархістів“?.. Анї оден не до рівнав вам ніколи такою любовю до „гр. кат. вѣроисповѣданія“!

Кажете дальше, що ви оборо няєте наш обряд від латинизаціи і проливаєте крокодильчі слези, що „нѣтъ кому смѣло, отверто въ томъ упадку нашої уніи въ оборонѣ станути“. Знаєте, Отче Дѣленог ідеї, що я самоохотно і з найбіль шою радістю поповню на собі „гаракірі“, коли ви наведете мені оден — одинокий конкретний факт, щоб котрий небудь з наших сьвя щеників допустив ся якої небудь „латинизаціи“. Навпаки, а сьвято переконаний, що усі наші душпастирі без різниці партійнихъ пересвѣдченъ стояли і стоять (і стоять будуть) на сторожі нашого руського обряду, бо сей обряд їм ми лий і любий, хоч чванити ся тим не потребують. Тая отже латинизація, про котру ви верзете, се тільки хоробливий обая вашого старечого мозку, бо на ділі нашому обрядо ви не грозить жадна опасність, до ки ми почувасмо себе ширими си нами наших невабуннихъ батьків. Тай не так легко накинати наше му народова чуже віроисповѣданє, поки він носить голову на своїм власнім карку. Адже були часи, (се діяло ся потрохи і за вашої памяти) що наш мужик кров свою проливав, а таки не дав ся пере робити на православного. Іжже ви можете і подумати, щоб так собі ні сіло, ні пало, — прийшов хтось, зробив щось... а Русини прийняли латинський обряд. Коли якісь — там, запоморочені кацап ською дурійкою, наші брати дали ся з легким серцем загнати до православного жолоба, то ще з то го не виходить, що так може зді лати весь наш нарід... Не бійте ся, старенький, ми не підємо чу жим богам служити... Для нас і Рим не страшний... Се-ж не сьвятіший Синод, що випикує „свангеліє“ на спінї непокірнихъ „мужичковъ“... Не бійте ся, Отче, ні! Можеє умирати спокійно... ми вже якось без вас мусимо собі радити, щоб не попасти у ту „латинську хоро бу“, на яку ви отсе заневогли...

Що до ваших жалів, немов те лема кому під сю пору боронити „нашої уніи“ перед латинизацією, — то ви помиляєтесь. Погляньте лишень кругом себе: цілий штаб

православнихъ батюшків з благочин ним архиреем на чолі а за ними їх прихвостень а ваш вихованець Гладик з усею своєю компанією. Бачите? — ціла плеяда! Чи сих вам мало? Вони ж так само як і ви задивляють ся на нашу унію, тільки-ж вони більш отверті чим ваша всечестність... А коли вам таки за мало сих опікунів нашо го народа, то киньте зором в дру гий бик: мадаронські сьбарити, а коло них сьміхунчик Гладкович... (Щось в роді вашого Гладика).

Називаєте себе Русином і за числяєте до „русско народной пар тіи“. Я констатую, що ви не ма єте найменшого права називати себе Русином, бо Русини — се ми сь „паратисти“, що почувасмо себе народом самостійним, відрубним від народу великоруського або росій ського. „Русско народная партія“ на галицькім груєті (а ви преці Галичанин), се по нашому відсту пники, зрадники, хруні. Офіційно ви можете звати себе „руским“ (але не Русином, бо то не все одно) або прямо Москалем чи Ро сийнином. Ви в негідний спосіб надуживаєте назви, яка належить ся вклячно нам — по вашому словареви — сепаратистам — у крайцам“. Учений сьвіт знає на рід російський і нарід українсько руський, і ви сего не заперечите. Коли ви не належите до Русинів Українців, егго ви „чистої крови“ Москаль і — квіта! Стійте собі дальше „твердо“ і в чім можете по своїм слабым силам обороняйте вашу „первобытну“ историческую Русь“, але не робіть так, як осла влений галицький пацц, ваш „де путат“ Марков що до своїх ви борців говорить по руськи, а в па рламенті по російськи (та коби хоч умів!), та ще має сьмілість вмов ляти в своїх слухачів, що такою мовою (се-б то по російськи) го ворять усі мужики галицькі.

На „Свободу“, „Свѣтъ“ і на „Поступъ“ на нарікайте. Адже ваша много заслужена личність підлягає критиці так само, як і кожда инша особа. Прецінь же послідні дві часописи, а з ними ваша „Правда“, мадаронський „Вѣ стникъ“ і соціалістичний чи ідо тичний „Американський Голосъ“ за повняють цілі шпальти поганими й безглуздими лайками на нашого епископа, котрий ще навіть не оглянув ся гаразд по американ ській Руси і не мав чести „пай ташкувати“ з вами по руських парохіях та боронити разом з вами „нашої уніи“... Н 35

В своїй християнській смирности не приписує собі нібито великих заслуг, які ви для блага Руси „сдѣлали“ а й того „трошка“, що ви зробили, то не „задія похвалъ“, вѣдчаності и ордеровъ, а сь почу тія обовязку“. Справді, які ви, Отченьку, скромні... Я ж на відво рот, можу сказати сьміло, що ви зробили много, дуже много; навіть за багато, як на сили одної лю дини. Подумайте лишень: „Общест во“, закладає (читай: видиране) нових парохій; усякі конвенції, мі тінги і збори; редагованє „Правди“, обовязки душпастирські приєднува не нових членів для „русско-на родной партіи“, обізди непевнихъ позицій... та хто те все годен счислати! Кілько то лаше здоровля (а се кольсальна заслуга!) кошту вала вас одна джерзисітська парохія... Але що то говорити: всіхъ заслуг і на воловій шкірі не спи савби! Вже то і найбільший ваш ворог мусить вам признати, що „почуте обовязку“ у вашої все честности пірамідальне!..

„Я вже старий — пишете даль

ше в своїм посланію — и кь то му и на здоровлю підупалый, „мнѣ подо баєть малѣтти, вамъ же расти“. — Так, так, батечку! Старенькі і то зарівно на тілі і на розумі, чи там на душі. Самі чуєте, що „малѣте“, що спадає „долю“ — за теж ваш пупиль Гладик, котрим ви недавно ще так одушевлялись, „росте“ все в гору та в гору і є надія, що високо скінчять... Немешє „ростуть і тії, що по вашій методі „обороняють“ нашу первобытну Русь“ від вся ких „ізмів“ і „істів“. Так зма лювати нашого епископа, як се роблять ваші „молодшіи братья“, не внуть навіть найістинніші з „істинно руськихъ людей“!

(Дальше буде.)

— Апостол москвофільів збоже волів. Славний був на цілу Ро сію о. Геліодор з Почаєва, котрий від часу псевдо-конститу ційної ери послідних років ви давав в почаєвській Лаврі чорно сотенну газету „Почаевскій Ли стокъ“. В тій газеті прославив ся о. Геліодор, вступаючи з нечу ваною запеклістю против вся ких конституційнихъ реформ в Росії та накликуючи зовсім явно до погромів всего, що носило на собі позначки „неблагонадѣж ности“. „Почаевскій Листокъ“ був органом „чорних сотень“, що під назвою „істинно-рускихъ“ мордували Жидів, грабили і ни щили їх майно, тривили револю ційні та взагалі поступові еле менти, являючись всюди правую рукою російської поліції. Царе славні статі „Почаевского Лист ка“ передруковувало часто москвофільське „Русское Слово“, а за сим „Правда“ і „Поступъ“, ра діючи з погромів і розливу кро вї чорносотеннихъ банд в Росії, та підбурюючи темні маси наро ду против українства як синоні му всіхъ найнебезпечнішихъ „і змів“. О. Геліодор був для москво фільів апостолом „русской ідеї“, яку так ревно пропагують своїми газетами. І той о. Геліодор не давно збожеволів. Ненависть до поступу й людської справедливости так омрачили його мозок, що мусіли відставити його до за ведення для божєвільнихъ. Союз „істинно-рускихъ“ утратив тим способом одного з найзавзяті ших борців а всякі москвофіли і чорносотенці свого апостола. Що правда, і між ними чимало зям засудив на кару смерті. Під роль о. Геліодора, але чи скоро стріне їх судба почаєвського первозору?

Сей-Зелетанний
годинник \$3.75

Закв купите годинникъ вирижете се і приплітьте нам а Вашим іменем і адресом, а ми випишемо Вам „експресом“ а позволенем о-гласненя, красивый годинникъ і ланцшук С. О. Д. \$3.75. Подвійні куверти з красивим виробом, як також оверток з дорогими каміньми, і гаранція за триманє доброго часу враз з поволучуваним ланцшуком для жєн або муцин. Бєли зауважитє, що сей годинникъ рівнає ся якому небудь 35.00 дол. золотому годиннику з гарантією на 20 літ, валютатє на експресі 3.75 дол., а буде Ваш. Наша 20-літня гаранція посилаєть ся кождимъ годинникомъ. Зазначіть, який хочете годинникъ, дамський чи мужєський. — Адрес М. С. F. A. R. B. E. R., Dept. 37, 225 Dearbon Str., Chicago, Ill.

\$3.50. Підка спецї- ніст! Ми закупили за готівку цілий фабричний запас сихъ годиникъ за дуже низьку ціну. Сї годинки були продавані по 15.00 дол., однак ми тепер продаєм їх по \$3.50 дол. Могуть на 20 літ тривати поволучувати куверту. Годинка сьї мужєський або дамський, гарантовані на 20 літ і висаджувані цінними каміньми. Покажуть чак як найдокладнїше і тому сьї поручені усьїмъ людям, котрі прагують прим. при Зєлєвнїкахъ. Таку годинку вислалємо за одержанємъ \$3.50 дол. або посилалємо чєрезъ експрес на С. О. Д. \$3.50 дол. і оплата експресу уповажняє кождого до вклячної власности годинки. Отпидати єї можна ще передъ заплатою. ДАРОМ гарний поволучуваний годинникъ в брєлюкомъ до кождої годинки. Писліть до редакцій адресъ: R. A. F. R. E. T. E. R. & Co., 52 Dearborn Str., Chicago, Ill.

СПРАВИ „СОЮЗА“

Отець духовний „Союза“:
 О. Стефан Макар, Phone 46-12
 11 May St., Ansonia, Conn.
 Головний Уряд „Р. Н. С.“ на
 роки 1906-1908.
 Председатель:
 Константин Киріш,
 140 Essex St., Jersey City, N.J.
 Місто-председатель:
 Іван Парилік, Tarryville, Conn.
 Касієр:
 Алексій Шарпін,
 524 Pine & Franklin St., Sha-
 mokin, Pa.

Секретар фінансовий:
 Семен Ядловський,
 Box 76, Jersey City, N. J.
 Секретар рекордовий:
 Теодозій Лабовський,
 Box 76, Jersey City, N. J.
 Радні:
 Т. Талпаш, Shamokin, Pa.
 Лев Моніа, Lansford, Pa.
 Миколай Гала, Holyoke, Mass.
 Матій Осенюк, Sayre, Pa.
 Андрій Овас, Trauger, Pa.
 Ф. Подівка, Hazleton, Pa.

Контрольна Комісія.
 Л. Л. Левицький, Shenando h, Pa.
 Осип Стеткевич, Shamokin, Pa.
 О. Балакура,
 91 S. Washington Ave., Scrant-
 on, Pa.

Головний організатор:
 Семен Ядловський,
 Box 76, Jersey City, N. J.

Вступайте до Союзу!

„Союз“ — однією рус-
 ко народна організація в
 Америці.

Приймає членів від 1
 року до 40 літ життя.

Вступне після літ.

СОЮЗ ПЛАТИТЬ:

В разі смерті члена класи „А“

(після смертної) \$1000.00.

В разі смерті члена класи „В“

половину смертної \$500.00

Посмертне за жінку або мужа

члена класи „А“ 400.00 дол.

Посмертне за жінку або мужа

члена класи „В“ 200.00 дол.

Посмертне за діти від 16.00

до \$300.00.

В разі утрати: а) скарбів

ніг або рук \$1000.00.

б) однієї руки, ноги або ока

\$300.00.

Сам отець родний в шпитали

божественних, Союз платить що

року родні \$150.00.

Хто хоче вступити до

Союзу, мусить вписатись

грожь до братства, яке на-

лежить до Союзу.

Важне

для Н. Н. Секретарів
 Р. Н. Союзу

Повідомляю раз на все,

що всі гроші належачі до

каси Р. Н. Союзу, посилає

ся так: на money-order-ах

або чеках випишує ся імя

Alex Sharshon, Shamokin,

Pa. Далше так записаний

money-order або чек не по-

силає ся до Голов. Касієра,

але враз з виказами до

Голов. Секретаря. Головний

секретар офіція відсилає їх

до Голов. Касієра.

С. Ядловський,
 Голов. Секретар.

Читайте!

На підставі ухвали Конвен-

ції „Союза“, кожне братство

приналежне до „Союза“, по-

винно мати отсі книжки:

1) Книжку членів (Імен-

слова).

2) Книжку місячних скла-

док.

3) Книжку касову і прото-

коли.

На сім місяцях повинно кожне

братство заслати 5 доларів до

каси „Союза“

Ч. 426 КВІТ \$200.00
 на двіста доларів, котрі п. Пе-
 тро Пlesh отримав яко надзви-
 чайну допомогу за утрату зору
 ока з Гол. Каси Руск. Нар. Сою-
 за в Америці.
 Evenston, Pa. 1908.
 Петро Пlesh.
 Сьвідки:
 Іван Фариняк,
 Конст. Овал.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 59.
 Осип Бандрівчак, пред.
 Іван Фариняк, секр.

Ч. 453 КВІТ \$100.00
 на сто доларів, котрі Іван Не-
 стер отримав яко похоронні ко-
 шта по Розалії Нестер з Голов.
 Каси Руского Нар. Союзу в А-
 меріці.
 Mayfield, Pa. Febr. 14. 1908.
 Іван Нестер.
 Сьвідки:
 Петро Кихорт,
 Мик. Ханчак.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 21.
 Лука Чайковска, пред.,
 Петро Сабат, секр.

Ч. 455 КВІТ \$1000.00
 на тисячу доларів, котрі Юрій
 Гавриляк отримав яко посмерт-
 ну допомогу по браті Петрі з
 Гол. Каси Рус. Нар. Союзу в А-
 меріці.
 Alden Sta., Pa. Febr. 13. 1908.
 Юрій Гавриляк.
 Сьвідки:
 Андрій Звірженський,
 Павло Ласенда.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 72.
 Прокіп Судік, пред.
 Николай Галайда, секр.

Ч. 456 КВІТ \$400.00
 на чотириста доларів, котрі о-
 тримало Бр. Сьв. Іоана Хрест
 яко похоронні кошта з Гол. Ка-
 си Руск. Нар. Союзу в Америці.
 Waterbury, Conn. Feb. 16, 1908.
 Братст. Сьв. Іоана Кр.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 11.
 І. Констанкевич, предс.
 Мих. Стах, секр.

Ч. 457 КВІТ \$200.00
 на двіста доларів, котрі Марія
 Ласенда отримала яко
 посмертну допомогу по браті Лу-
 ка з Гол. Каси Рус. Нар. Союзу
 в Америці.
 Waterbury, Conn. Feb. 16, 1908.
 Марія Нога.
 Сьвідки:
 о. Ст. Макар,
 Д. Демянсвич.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 11.
 І. Констанкевич, предс.
 Мих. Стах, секр.

Ч. 460 КВІТ \$400.00
 на чотириста доларів, котрі Іван
 Буша отримав яко посмертну
 допомогу по жені Гелені з Гол.
 Каси Руск. Нар. Союзу в Аме-
 ріці.
 Dupo, Pa., Feb. 15. 1908.
 Іван Буша.
 Сьвідки:
 Іван Гдуля,
 Мих. Гдуля.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 61.
 Георг. Пучан, предс.
 Андрій Чингелі, секр.

Ч. 463 КВІТ \$100.00
 на сто доларів, котрі Василь Зу-
 баль отримав яко надзвичайну
 допомогу за слабість з Гол. Каси
 Руского Нар. Союзу в Америці.
 Granville, N. Y. Febr. 15, 1908.
 Василь Зубаль.
 Сьвідки:
 Іван Немлез,
 Гр. Павчо.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 74.
 Гр. Повчо, предс.,
 І. Матроз, секр.

Ч. 465 КВІТ \$200.00
 на двіста доларів, котрі Юрій
 Гіняк отримав яко надзвичайну
 допомогу за утрату зору ока з Го-

тов. Каси Рус. Нар. Союзу в А-
 меріці.
 West Seneca, N. Y. 1908.
 Юрій Ріняк.
 Сьвідки:
 о. Тохолп.
 Ол. Вавришко.
 Від місц. Уряду Р. Н. Союзу
 в Америці. Від. 137.
 Іван Шуль, предс.,
 Ів. Горох, секр.

Рух

в відділах Р. Н. Союзу.

Amsterdam, N. Y. Бр. св. О. На-
 колая, від. 168, подає до відом-
 стості, що річний мітинг і ви-
 бір нового уряду відбуде ся
 дня 21-ого лютого с. р. в галі
 під 59 Мільтон стр. Неявив-
 ший ся член заплатити 50 цт.
 кари. Буді приймати ся но-
 вих членів.
 К. Юркевич, предс.,
 Д. Михальчишин, секр.

Syracuse, N. Y. Бр. св. П. і П.
 від. 39. повідомляє всіх своїх
 членів, що місячні мітинги
 відбувають ся за сьвідки в дру-
 гий неділю ко першим. Хто не
 явиться перший раз на мі-
 тинг заплатити 25, хто другий
 раз 50 цт. кари. Довжний за
 два місяці до братства або Со-
 юзу буде виключений
 П. Мацко пр.
 Ф. Кудлик секр.
 Г. Гнако кас.

ПОДЯКА.

Ватербері, Конн. Бр. св. Ів.
 Хрестителя як і Марія Нога
 складає отсім сердечну подяку
 головному Урядови Р. Н. Союзу
 за скорі і точне виплачене по-
 смертного по покійній браті Лу-
 качу Дзямбі.
 І. Констанкевич пр.
 М. Стах секр.
 М. Дутканіч кас.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

як пошукування знакомих, оголо-
 шення балів, представляє, scho-
 дити і т. п. друкуємо в „Свободі“
 по ціні одного цента від слова
 за оден раз. Гроші треба приси-
 лати наперед.

ДЕ Є

Михайл Габуря, з Фльоринки
 повіт Грібів, Галичина? Ще
 року 1902 завербовав ся до U.
 S. Army за моряка на корабель
 Helena і довгий час перебував
 в Shanghai China. В жовтні 1905
 р. був увільнений, а в фебруарі
 1906 р. мав знаходити ся в Опа-
 тонда Монтана. Хтоб о нім знав
 або він сам зволить про се до-
 нести на адресу:
 N. Nabura, Postmaster
 Excelsior, Pa.
 Northumberland Co.

ДЕ Є

Іван Мачишак, походячий з се-
 ла Бук, пов. Балигород, Галичи-
 на. В Америці є уже 15 літ і з
 початку перебував в Пенсильве-
 нії. Хто скорше повідомить мене
 де він живе або де він помер, по-
 лучить 20 доларів надгороди. А-
 дрес: Rev. V. M. Migossay, 62
 Ast Str., Yonkers, N. Y. 7-11

ДЕ Є

Миколай Костів, з Шпиткова,
 пов. Золочів, Галичина. Рік
 тому як прибув до Нью-Йорку.
 Хтоб про него знав або він сам
 зволить довести на адресу:
 Wasyl Haider,
 Piers Str., Butler, Pa.

ПОШУКУЮ РОБОТИ

з 4-ро літнього бучерською практи-
 кою 29-літній молодець. Гово-
 рить по руски, польски, словен-
 ски, чеськи, англійски та гро-
 хи по німецьки.
 Николай Федунчик,
 116 Piers Str., Butler, Pa.

Йонкерске Віче.

За почином центрального,
 а старанем місцевого Комі-
 тету, відбулось в Нед. 16.
 фебр. с. р. в галі під цер-
 квою сьв. арх. Михайла
 в Йонкерсе, Н. Й. віче Йон-
 керских Українців, в спра-
 ві відомих подій на Львів-
 окому університеті.

Присутних було до 150
 чоловіка, між нами декіль-
 ка Нью-Йоркских патріотів,
 тай пару місцевих Угро Ру-
 синів.

Вступне слово виголосив
 о. Д. Добротвор і вівзав до
 вибору президії віча.

Через акламацию постав-
 лено председателем: Семена
 Фецька.

Він подакувавши щиро
 за оказану честь, відкрив
 властиві збори, молитвою:
 „Царю Неб.“ і коротко
 промовою. Секретарювали:
 о. Д. Добротвор і Вас. Ро-
 дільський. Перший забрав
 слово: Фед. Довгань. В рі-
 ченій ядерній бесіді гово-
 рив о визискуваню і нужді
 робітника в старім краю,
 котрого то визиску причи-
 ною, „єсть нічо инше, як
 тільки неграмотність, гем-
 нота, тай ще раз темнота.“
 Вівзав проте і самим горну-
 тись до світла і науки,
 закладання шкіл і організа-
 цій, як не менше стануть
 на поміч старо-краєвим бра-
 там. —

По нім промовляв Гр.
 Войко. Сам бувший сту-
 дент, змалював він кривди
 Українського студентства,
 які приходять ся тому
 зазнавати від впекальної
 політики на Львів. Універси-
 теті, агадав про сумну се-
 десію в 1902 р. напятьку-
 навши при тій нагоді з ру-
 нівство москвофіль-
 ского нарібку (зломан-
 не солідарности), пригадав
 події м. р. (1907.) масові
 арештованя студентів У-
 країнців, їх 4 денну голо-
 дівку в львів. казематах і
 так зійшовши на останній
 події, вівзав до фінансової
 підмоги і носена помочі Укр.
 студентам.

О. Д. Добр. відчитавши
 меморіал Наукового ТОВА-
 риства ім. Шевченка „о
 рускій Університет у Льво-
 ві“ якого присутні, вислу-
 хали з напруженою увагою,
 піддав до уваги резолю-
 ції: негодовань, погорди і
 обуреня, (приняті вже на
 вічах так в Нью-Йорку, як
 і в Нью-арку) з домаганем
 ся, основана окремого Русь-
 ко Українського університе-
 ту у Львові. Резолюції при-
 нято і ухвалено заслати на
 адресу: Austro Hungarian
 Embassy Washington, D. C.
 Горячо патрістичною, пов-
 ною жару і віри з наші си-
 ли, промовою, заклавши про-
 грамову част зборів, о.
 Мик. Підгорецький з Нью-
 Йорку, міста.

Почалась менше приєм-
 на част: збирання датків на
 „фонд боевий“ т. є на ма-
 теріальну підмогу дальшої
 боротьби нашого народу
 в Галичині. Збирали: Ос.
 Варина і Гн. Щенецький,
 Авк. Телеф і Ів. Кузий.
 Зібрано \$26.90. Додавши
 до сего складку на весілю
 Петр. Теодіні, в домі Ст.

Оленіч 3-70, — складку на
 хрестинах у Мих. Цар \$1.16
 (збирав Вас. Хома), робить
 разом \$31.76 суму, яка на
 теперішній час довгого
 безробітє, досить красну.
 Гроші ті постановлено ви-
 слати на руки касієра
 центр. Комітету о. Ст. Ма-
 кар. Ansonia, Conn.
 Подавши тое до відома всім
 присутним і подакувавши
 їм за ласкаву участь і жер-
 тволюбивість, председель
 замкнув віче молитвою:
 „Достойно ест“.

По замкненю зборів під-
 писувано протест від наро-
 ду против буллі „Ea sem-
 per“ з дня 14-го Юнія 1907,
 та гуртками розправляю-
 но про пекучі під ту хви-
 лю справи, тай домашньо-
 Американські. Промовляли:
 Гн. Щенецький, Ф. Довгань,
 о. Підгор., о. Д. Добр., Хар.
 Дзюбак і другі.

Таке то було віче в Йон-
 керсе м. Й.

А ну Братя Русини! де
 буде слідуюче? Who next?
 На „фонд боевий“ жер-
 твували на вічу:

По \$1.00: Ом. Дмитришин,
 Афг. Домча, Андр. Дра-
 ган, Никиф. Дзюбак, Фед.
 Майчик, Стеф. Оленіч, Вас.
 Родільський, Ів. Скробала,
 Дан. Стороник, Авк. Телеп,
 Гн. Щенецький і Ос. Варина.
 По 50 цент.: Іван Бур-
 штин, Сем. Фецько, Спир.
 Федорко, Мих. Майчик, Ів.
 Майхрович, Гр. Палюх і
 Ос. Заремба.

По 25 цент. Дал. Астриб,
 Ів. Хома, Марко Хома, Афг.
 Дубанський, Гіл. Фецько, Ів.
 Фецько, Сем. Корінь, Л. Ко-
 лодіш, Ст. Мадарак, Дов-
 Мерена, С. Палюх, Ів. Пав-
 чик, Фед. Пенювич, Аф.
 Пупчик, Мик. Родак, Анд.
 Серафим, Анд. Скробала,
 Мик. Слота, Ів. Спак, Клим
 Щенецький, Ів. Трембач,
 Гр. Варан.

Мих. Варга 20 цент.
 По 10 цент.: Фед. Мо-
 рох, Ів. Павелчак, Сем. Ста-
 ськ, А. Шашкевич і Мих.
 Шашкевич 5 цент.

О. Мик. Підгорецький \$2.00
 о. Д. бобр. \$3.00. На весі-
 лю \$3-70, на хрестинах
 \$1.16 як вис.

Уч. чини віча.

Громадяне церкви рускої
 сьв. Арх. Мих. в Йонкерсе,
 Н. Й. заявляють:

Дня 16-го с. м. о 1-ій
 год. в полудня відбув ся в
 Йонкерсе, Н. Й. в галі під
 церквою сьв. Арх. Михайла,
 мітинг парохіальний грома-
 ди приналежних до агада-
 ної Церкви.

Місц. священник від-
 крив мітинг молитвою, а
 пояснивши зібраним цілю
 збору, вівзав до вибору
 президії на час мітингу.

Вибрані: председателем
 Сем. Фецько, секрет. Авк.
 Телеп (бувши делегати на
 мітинг в Нью-Йорку місті).

Сем. Фецько яко председа,
 пояснивши ще раз цілю
 сходни. піддав до ухвали
 слідуючу резолюцію:

„Руска греко-кат. церк-
 сьв. Арх. Михайла в Йон-
 керсе, Н. Й. узнає з днем
 нинішнім Преосв. С. С.
 Ортанського, гр. кат. Епи-

скопа в Спол. Державах
 півн. Америка за свого
 Настоятеля, Покровителя і
 за правного Овікуна мистку
 церковного.

Резолюцію тую прийнято,
 ухвалено і внесено до про-
 токолу парохіального. Від-
 так вибрано 3-ох повно-
 властників громади: Ст.
 Оленіч, Андр. Скробала і
 Авк. Телеп, котрі враз з
 священником іменем цер-
 кви допровадили до кінця,
 після законів Стейту.

Подаючи се до відома
 загалу, маєм надію, що і
 прочі братя, чесні Русини
 гр. кат. сьв. в Америці,
 мужно стануть всі як один
 при Своему Владіці, щоб
 положити вже раз кінець
 безголовлю і сваркам о віру,
 та тому безправству, які
 на жалє і сором та в шум-
 но доси процвітали, по
 руских громадах церковни-
 х, вільній земля Вашин-
 тона.

Бам же, Виреосв. Арх.
 ереку хередаючи з нині-
 ним днем всьо, що маєм,
 тут на чужині найдорож-
 шого, наш обряд сьв. на-
 шу Церкв. нап. розвій
 духовий, складаємо заравом
 нашу сивівську любов і
 преданість.

Поручаємось батьківській
 опіці і печальности Вашого
 Преосвященства і упра-
 наєм: захищайте і боро-
 вайте нас і цілий руский
 нарід від вражої сили та
 непростених оікуїтів.

Йонкерсе, Н. Й. 16 Фе-
 бруара 1908.

За громаду:
 Комітет церковний.

Дорогі Брати Родимці!

Один однісенський в Аме-
 ріці Русин академик на
 лікарській факультеті не мо-
 же докінчити своїх студій
 хоть бракує ему лише по-
 слідного іспиту, а то з при-
 чини браку средств матері-
 альних. Сирота не маючи
 з відни роздобути гроша на
 оплату за науку (\$100.) і
 не прожиток хоче перерва-
 ти студії. В імені людеко-
 сти і народної солідарности
 просимо Дорогих Братів
 краян о поміч для чолові-
 ки давшого вже докази сво-
 го щирого руського серця
 і патрістичну. Пожяте, а
 він відплатить ся колись не
 вдовзі. Складає прошу сла-
 ти, на адресу:

Dm. Kapitula,
 McAdoo, Pa.
 Олекса Пристай,
 парох McAdoo, Pa.

Дм. Капітула, куратор

НА ПРОДАЖ

1) 28 моргів ґрунту в Устї
 Ружім, а до того і громадський
 ліс. Заміняю рівнож за амери-
 канську фарм або дім.

2) 275 фунтів руских дзюбових
 черенок від 6 до 28 пунктів і
 всякі книжки.

Голосити ся до:
 D. Saley 3-11
 Bridgeport, Conn.

МУЩІНА

літ 25, з гімназіальним обра-
 зованем, зі сьвід

Як повстали москвофіли?

(Дальше).
VI.

Отже в чім лежить фальш науки об'єднителів? Як уже було попереднього числа назначено, те сея наука централістів - об'єднителів виглядає на око дуже гарно. Кождий се признає, що сполука се добра річ, бо нечисельні зростають в число і через те зі слабих стають сильними. Однак аби сполука вийшла на добро людям, то до сього треба доконечно двох річий: раз, аби се сполука не була силувана, а друге, щоб сполука була між тим, що дійсно можна злучити. Тимчасом централісти жадають силуваної сполуки і не вважають на се, що наш нарід дуже різниться від Москалів. До тих ріжниць передовсім належить мова. А Прецінь нераз ми і тут бачимо, що всілякі робітники сполучують ся разом до спільної боротьби з капіталістами, однак в такій сполуці не вимагають зовсім від них, щоб одні приймали мову других. Так само тепер, як читаємо в часописах, від кількох літ полувився пролетарят усіх народів в Росії до спільної боротьби о волю, щоб скинути з себе ярмо князів і царів і завести народну владу без ріжниць і народності.

Злука, союз, се річ добра. Кождий про злуку охотно слухає і легко дасть ся до нїї намовити. Для того російські об'єднителі почали говорити про злуку, бо нею закривали вони свої правдиві заміри а іменню жажду богатства, легкої наживи і безкарності. Сю злуку називали они „всеславянською ідеєю“, то значить, щоб всі Славяни, а головню Росіяни, Білорусини і Русини-Українці стали одним народом. Тоді — казали вони — нас весь світ стане бояти ся. В душі ж вони собі думали, аби всі славянські народи вилекли ся своєї народності, стали Москалями і пристали під панованє царя, а тоді російські пани, князі, фабриканти і урядовці заживуть ще краще ніж до тепер, бо буде більше робучої худоби і буде ширше куди погуляти.

Тая „всеславянська“, а властиво „абхеруська“ наука стала звисна і в Галичині. Привезли її там особні урядові російські агенти, вислані тут від часу до часу. Галицькі Русини, слабонькі, загукані, боязливі і темні; не посідаючи навіть своєї письменної мови, не вірили в свої сили і шукали десь підпори. Одже деякі галицько-руські інтелігенти познакомившись з наукою російських централістів, приятели їй дуже радо, бо була вона незвичайно приманлива для бідних Русинів. В тій науці говорило ся, що будіи то Русини се одна галузь великого російського народу, котрий панує над половиною світа, будіи той великий російський або „руський“ нарід повстав з трох менчих і будіи той нарід і його цар зростають безнастанно в силу і колись може і таке прийти, що нібито сей нарід зложений з трьох племен запанує над цілим світом. Ми вже знаємо, що варта була сея наука. Але наші давнішні патріоти взяли її слова за правду. Вони мусіли їх взяти, бо інакше не могли були прийняти російської мови за руську.

Прийнявши „всеславянську“ науку о однім руським народі наші інтелігенти намагали ся прийняти за свою таку російську мову, якою говорять Москалі коло Москви і Петербурга. Намагали ся прийняти і говорити, але ніколи їй в дійсности не прийняли і ніколи нею не говорили і не говорять, позаяк її в дійсности не знають і не уміють. Сея мова яку вони вважають за „руський літературний язык“ не є ніякою мовою, нею не говорять ніодин на-

рід на світі, ба навіть самі родивці Москалі висмівають її, називаючи се „тарабарщиною“. А позаяк сі люди хотять говорити і писати по російськи та уважають себе за один нарід з Москалями, тому називають їх „рускофілами“ або „москвофілами“.

Такий був початок москвофілів. Від часу їх народин минуло кількадесять літ, і тепер багато серед них позміняло ся, тому мусимо ще дещо про них написати. Але тимчасом перервемо про них, а скажемо дещо про тих Русинів, що не згодили ся на „всеславянську“ а властиво на „всеросійську“ науку і не хотіли брати російську мову за свою. Їх, як звисно називають Українцями, і тому і ми пишучи про них, будемо уживати слова „Українці“.

VII.

Про се, як повстала назва „Україна“ на землях які замешкують наші люди, а які суть тепер під царем, було обширно розказано в останніх числах „Свободи“ з минулого року. Ми днес розкажемо лишень звідки в Галичині така назва взяла ся і чому Русини з Галичини називають себе також Українцями.

Галицькі Русини прийшли по розборі польського королівства під Австрію бідні і нещасні як сирітки. Польська шляхта одблала їх з усього: з прав, з шкіл, з книжок, з просвіти, з маєтку. Колиж під Австрією настала така-така свобода, треба було брати ся до поправки своєї бідної долі, треба було отже передовсім піднести просвіту. Але щож Русини були такі збіджені, що навіть не знали, як взяти ся до такої роботи, бо не вірили що праця над рідною мовою, над простим людом принесе народови який хосен.

Тоді то, як уже знаєте, одна часть Русинів приняла отсю „всеросійську“ науку, то є приняла російський язык за свій, щоб оперти ся на сильних сусідів. Але другі Русини не хотіли на сю науку згодити ся. Вони се признавали, що згода поміж народами повинна бути, але робити згоду в такий спосіб, щоб один нарід приймав мову другого, вони знали, що не удасть ся ніколи. Вони бачили на Поляках, що ті також вічно говорять про згоду і єдність з Русинами, а мимо того ні одному правдивому Русинови до сеї згоди не спішно, бо Поляки згоду розуміють так, щоби Русини стали Поляками. Отже хотів би воно було і добре, щоби між Поляками і Русинами була згода, то однак тої згоди ніодин правдивий Русин не підпише. Тому то ті другі Русини бояли ся такої згоди з Москалями, бо чули на власній шкірі, як слабший виходить на згоді з сильнішим. Їх не приманувало, так як москвофілів, ані могуте царство, ані богата панська, російська література, ані вчена мова, котрою говорили пани. І не шукаючи чужого стали шукати свого власного. Пішли вони поміж свій простий нарід по селах, стали прислухувати ся наші рідній мові, записувати наші народні пісні і казки. Незабаром они побачили, що те все, що про нашу мову другі говорили: будіи то вона нездібна до науки, то все те чиста брехня зависних ворогів. Показало ся, що сеся народна мова, якою наш народ говорить по селах, так само добре надає ся до науки як кожда иньша, як польська, російська або німецька. Показало ся, що народна мова є дуже гарна і милозвучна, має дуже багато гарних слів і гріх був би їй закидати та приймати иньшу, хотяй би і подібну та найбільше панську.

(Дальше буде.)

Всячина.

Недобра барва. Цар Микола II. не має ніякої улюбленої барви. Одну він навіть страшно ненавидить, а то червону. Ніхто з його окруження, ні цариця, ні двірські дами, не сьміють уживати її у своїх туалетах, а кілька публичних будинків, які цар Микола I що любив особливо червону краску, велів помалювати на червоно, мусіли на приказ теперішнього царя перекрасити на сіро. Можна би догадуватись, що Микола II. зненавидів червону барву як символ революційности, тимчасом справжня причина сеї ненависти поясняється пригодою в його диточих літ. Малим хлопчиком стрівув на прохаді в Ливадії циганку, котрій дав собі волю розжити. Циганка придивляла ся до вогню руді вел. князя і по тім сказала тільки сі слова: „Царевичу, ствержи ся червоного“. На царевичу, що вже тоді був забобонний, слова циганки зробили сильне вражінє. З тої пори почав бояти ся червоної краски, а з літа ми його відрава льше скрипила ся і тепер перейшла в справдішну хоробу.

Фабрикант діамантів. Нові дороги, на які ступив сучасний розвій хемії, опростили теорію атомів, наводять модерних природників на гадку, що можна перетворювати довільно одну матерію на иньшу, до рогу хемічного процесу. Новий напрям в науці дає нагоду ріжним людям шукати легкої наживи, котра на жаль, найчастіше кінчить ся комплетним фіаском. Особливо дорогий камінь, діамант єсть тим „камнем предковенія“, на яким не один „геніальний“ винаходчик обложив ся надуваючи наївних посідачів гроша на заложене „фабрики“. Послїдній такий випадок трафив ся паризькому капіталістови Варингеру. Іажинір Лемоан видобув на його очах з свого препарату кілька штук „штучного“ діаманта, знаменитої якості. Зацікавлений і вірячий капіталіст жертвував на золотоне „фабрики“ 1.671.000 франків, обчислюючи собі вже наперед мільонові зиски. Тим часом хоч час минав, діаманти не виходили. Врешті занепокоєний Варингер звернув ся до поліції, котра до дальшого порішення задержала помислового „альхеміка“ в своїй опіці.

Спосіб на п'яків. В Америці лічать п'яків при помочи фотографії. Коли такий п'ячок так собі підкріпить, що не намятає, що з ним робить ся, коли це витре собою болото в корчмі або в рові, тоді такого запитого, замурашого обхляпаного, — фотографують і як проспять ся, та отверезіє, показують йому його „подобіє“ з попереднього дня. На вид такої „чудесної і добре вданої“ фотографії п'якови робить ся

стидно, що через трунок витрачує свій людський вигляд і стає ся посміховищем чужих а смутком своїм. За встигом він почуває в собі жалє і покаєня і починає стримувати ся від алькоголів. Кажуть, що той є людіс помагає дуже багато в боротьбі в п'яньством.

НАДІРВАНІ НЕРВИ.

Теперішній спосіб життя є незвичайно шкідливий для нервової системи, позаяк він переладовує нас працею. Часто-густо одна журба здоганяє другу; турботи і незгоди в бізнесі та в дома, приватні і суспільні обовязки, вир товариского життя, все те удержує наші нерви в беззастаннім напруженні. І тому зовсім нема що дивувати ся, що так часто стрічаємо зовсім молодих людей, однак з надірваними нервами; вони суть зичайно змучені, і нездібні до найменшої праці; їх твар має з'ужитий вигляд, їх очі стратили свій блеск а їх шкіра є жовтава або болотнистої краски. І воліють вони своє тіло дорогою жизни не зназаючи найменшої приятности. Лишень скоро поміч може їх виратувати а сею помочи є Трінера Американський Еліксир Гіркого Вина. Він побуджує органи травлення до приминання усяких кормів а з сим подає нової сили нервам, позаяк пожива перемінює ся в людським тілі на кров, а чиста здорова кров є рівнозначна, що сила м'яснів і нервів. При нервовій розстрою нічо не є так скриплячим, як Трінера Американський Еліксир Гіркого Вина. Жадайте его у всіх другосторах на утрату апетиту і нервової сили. По всіх другосторах. Jos. Triner, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

РІДКА СПОСІБНІСТЬ

до продажі!
Гросерія і Вучерія на спродаж. Тут робота іде добре і штор робить тиждневий оборот 300 дол. Близша відомість в редакції
„Swoboda“
184 Hudson Str.
New York, N. Y.

КАЛЕНДАРІ

на рік 1908,
видані Р. Н. Союзом
Ціна книгарська для почленів виносить 35 цнт.
R. Publishing & Exchange Co.
184 Hudson Str.,
New York, N. Y.

Для хорих.

В всяких Ваших слабостях удайтесь до свого, а не чужого. У мене дістанете ліків на всі Ваші слабости. Зіж на біль грудий 25 цнт. Біль на очі 25 „ М'яст на рани 25 „ Медицина на зуби 10 „ Кроплі жолудкові 25 „ Медицина на біль голови 25 „ „ на свербеж тіла 50 „ Мед. против жіночих недуг 50 „ Мед. на ревматизм 100 „ Мед. на біль крижів 50 „ Який лік не є вимінений, достарчує ся на жаданє.
Проби медичний даром. Не встидайте ся тільки напийтись що Вам бракує а дістанете і лікарство і пораду. Гроші засилати неможливо в поштових марках, а вижше на монї ордер або в редакціонній листі. Адресуйте:
TEODOR REYAK
P. O. Box 348 Desloge Mo.

UNION
Ticket Agency
ПРОДАЖА ШИФКАРТ
203. Lackawana Ave.
SCRANTON, PA.
Найліпше місце, де можна купити шифкарту до старого краю, як також переслати гроші до Галичини, Угорщини, Росії і других країв по тавій ціні.
Дасно також позички на моргіч.
R. A. Freter & Co.,
52 Dearbon St., Chicago, Ill.

Книжки

які можна дістати в склад книжок „Свободи“:

- Америка 15 ц.
- Англія та пустельник і т. і. 15 ц.
- Біблія велика 2 дол.
- Борба клас і чому робітники організують ся 15 ц.
- В Старім і Новім краю 25 ц.
- Гріхи мільонерів і т. п. С. 7. 15 ц.
- Дещо з історії православної місії в Америці 10 ц.
- Дещо про зв'язяга 30 ц.
- Дві левади і т. п. С. 5. 15 ц.
- Дорога любови, то Божа дорога. С. 6 15 ц.
- Драгоманів 25 ц.
- Емігрант 15 ц.
- Жовнір 10 ц.
- Журавлі 10 ц.
- Житє Ісуса Христа 1.50 дол.
- Житє зарібки, організації і т. п. в Спол. державах 15 ц.
- За красою 1 дол.
- Земельне питає 15 ц.
- Зуб за зуб 10 ц.
- Казки про Жидів 15 ц.
- Історія Руси з образками 10 ц.
- Капітал і праця 15 ц.
- Книжка Рахункова 50 ц.
- Марія 10 ц.
- Многострадалий народ, огляд історії українського народу 20 ц.
- Навернений Грішник 20 ц.
- Народний рух австро-угорських Русинів 15 ц.
- Новий Завіт 4 дол.
- Образки і загадки 10 ц.
- Оповідання 15 ц.
- Оповід. про заздрих богів. 10 ц.
- Пестрі звуки 75 ц.
- Про відступників від православія 10 ц.
- Про нутро землі 25 ц.
- Підземні скарби 25 ц.
- Покуса 10 ц.
- Псалтир 1 дол.
- Релігійні віровання старинних народів 20 ц.
- Смерть 10 ц.
- Стародавні казки та оповідання 15 ц.
- Степові люди 15 ц.
- Страйк 20 ц.
- Стрілий на смерть, робітничі драма 15 ц.
- Унія в Америці 20 ц.
- Хто з чого жие 15 ц.
- Які то є люди на землі, з 20 образками 50 ц.
- Як мужик ходив до царя правди шукати 15 ц.
- Через кордон 15 ц.
- Якої нам треба науки 5 ц.
- Руско-англійський тлумач 60 ц.
- Польско-англійський тлумач 60 ц.
- Коляди 15 ц.
- Молитвенники в красній оправі
- Бог Надежда моя 2.50 дол.
- Хліб Душі 2.50 „
- Druh Duszi 1.50 „
- Druh Duszi (в звич. опр.) 75 ц.
- Молитвенник малий 1.50 дол.
- Вінець 1 50 „
- Зборник 2.30 „

Також можна дістати:

- Книжочки колекторські церковні 10 ц.
- Книжочки братські 10 ц.
- Метрики хрещення 3 ц.
- Метрики шлюбні 3 ц.
- Метрики смерті 3 ц.

Паміть на адресу:

Swoboda,
184 Hudson Str., New York, N. Y. 36

57
J. M. 17 каратовий
Колітовий зігрок
Намі, а 25-літню гарячіє золочені верхи годинника суть найбільшій і найкращі, коли не будь пропанні за сьм літ. Верх красне вироблений, золочений середок, гаранція на 20 літ. Для жінок і мужчин відмінні розміри. Годинник ті радо уживати через усіх прадолюбих при желанніях. Щоби доказати наше довіра в годинках і в вашім осуді вислаємо годинник на яку небуд адресу на С. О. D. за 5.75 дол. і за одлаченєм експресу, а також позваляємо екзамінувати его. Если окажется недобрый, неплатити одного цента. Даром даром до кожної годинки золочений ланцюжок. Одна годинка даром, али купуйте шість.
R. A. Freter & Co.,
52 Dearbon St., Chicago, Ill.

Frank Posluszny

Готельник
Найліпші тутешні і імпортовані налитки.
Пиво довозить до дому, не треба носити на плечах.
Телефони:
Bell 39—J Hemlock
P. & A. 41 South
1109 Carson St.
PITTSBURG, PA.

Одинокий руский адвокат і нотар на цілу Америку
Доктор прав
ЮЛІАН ЧУПКА
Консулярний комісар.
Положаджує всі справи в Галичині. Процеса спадкові і грошові. Відбєро гроші від довинників. Справи військові. Споряджує контракти, повномочія і всі інші документи. Переправджує інтабуляції і всі виписи грамотні. 2—3 N. Main Str. WILKES-BARRE, PA.
Адреса поштова: JULIAN CZUPKA, LL. D. P. O. Box 372. WILKES-BARRE, PA.

РУССКАЯ ПРОГРЕССИВНАЯ ГАЗЕТА „РУССКИЙ ГОЛОС“

В АМЕРИКЕ.
выходит по Пятницам
Особенное внимание посвящено освободительному движению в России и ознакомлению русских с Соединенными Штатами.
Подписная ціна:
На год 2 доллара
„ 6 мѣсяц. 1 доллар
На сроки меньше 6 мѣсяцев—по 30 с. в мѣсяц.
Плата за объявленія:
Для банков и крупных фирм:
Одна строчка петата 10 с.
Для частных объявлений 5 с.
Для ищущих работу 3 с.
ПОДПИСКА И ОБЪЯВЛЕНІЯ ПРИНИМАЮТСЯ
В КОНТОРѢ „RUSSKY GOLOS“
58 Third Avenue, New York City.
Телефон, 2836 Stuyvesant.

З новим 1908 роком в Київ і заходом Українського видавництва „РАНОК“ друкувати ся буде новий збірник

„Українська Муза“

Поетична антологія під редакцією Олександра Коваленка в 12 випусках; виходитиме 1 число кожного місяця починаючи з 1 січня (января). В антології увійдуть твори всіх українських поетів. В кождім випуску будуть твори 10 поетів (більше, як по 100 поезій) нових і вже друкованих ранше, з портретами і біографіями поетів, заставками і віветками. Збірник буде великого формату і матиме до 1,200 ст. Ціна кожного окремого випуску 25 коп., з пересилкою 30 коп.; а по передплаті 2 рублі за всі 12 випусків, а пересилкою 2 р. 50 к. Можна на виплат: 1 руб. зараз, 1 руб. 1 марта і 50 коп. 1 липня (юлія). Гроші посылать: Київ, Іванівська улиця ч. 75 Олексі Коваленкові.

ПОЗІР! ПОЗІР!

Звертаємо увагу усіх Ви. Родимців що однимоким управлінням до пересилки грошей на свій Кошеникот є
— ГАВРИІЛ ДЗЯДИН,
130 Main Str., Derby, Conn.
який є нотарем публичним і має каліц в сейтї в сумі 10.000 доллари.
У всякій справі удавайте ся лиш до него. Він виробляє повновласти, контракти купна і продажі і т. д. Положаджує справи військові як увідалення від асентерунку, контролі, вправ і т. п. Продає шифкарти на всі ліній корабельні. Миліє і пересилає гроші до всіх країв.
Тому, Родимці, проч в чужині а удавайте ся лиш до:
GABRIEL DZIADUK,
130 Main Str., Derby, Conn.

Перший народний банк
в Шенандорі, Па.
Капітал \$100,000.00
Надхвишка 150,000.00
Нерозділені зиски 22,437.84
Депозити около 1,000,000.00
Банк сей має найбільшу надхвишку зі всіх банків в Шенандорі.
Уряд Злучених Держав нерозкоує в нїм свої гроші.
Банк отворений від 9 рано до 3-ї пополудня.
Приймає вклади від доллара починаючи.
Хто хоче, аби его гроші приносили процент, нехай їх вкладають до Першого Народного Банку в Шенандо, Па.

